

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982-1983

Nr. 24

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

4 OKTOBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	683
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	683
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	685
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	689
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	690
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	700
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	701
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	702
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	707
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	707
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	708
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	708
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	709

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 86
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Onwettig afvoeren van grond en storten

Ik wens terug te komen op punt 3 van mijn parlementaire vraag nr. 70 dd. 18.7.1983 waarin ik vroeg welke maatregelen er zullen getroffen worden om de verkoop van de dekgronden en teelaarde te voorkomen.

Hierop werd geantwoord dat ter vrijwaring van de te realiseren nabestemming al de nog aanwezige teelaarde en dekgronden ter plaatse moeten blijven om ze achteraf terug te kunnen aanbrengen. De afvoer en verkoop van teelaarde en dekgronden is dan ook verboden. Wanneer dit toch zou vastgesteld worden dan wordt een pro-justitia opgemaakt en moeten maatregelen genomen worden volgens de ernst van de inbreuk, zo kan onder meer heraanvoer van teelaarde geëist worden.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. De buurtbewoners stellen reeds enkele jaren vast dat sporadisch gronden worden afgevoerd (en verkocht?) met onbekende bestemming. Nog heel recent (juist vóór het verlof) werd alweer door „onderaannemers” grond afgevoerd. Uit wat bestaat de controle in het Bos van Aa in feite? Kan mij verklaard worden waarom dit door de verantwoordelijke ambtenaar niet wordt opgemerkt en verhinderd? Werden voor deze feiten reeds pro-justitia's opgesteld? Zo ja, wanneer en door wie?
2. In het Bos van Aa is illegaliteit niet uit de lucht. Vele jaren, werd er op onwettelijke wijze zand ontgonnen (thans zegt men: vergund), er worden illegale stortingen gedaan van afbraakstoffen en er worden op onwettelijke wijze gronden afgevoerd. Wanneer wordt aan deze onwettelijkheden een einde gemaakt?
3. Kan mij gezegd worden of voor de afgevoerde gronden geldsommen werden betaald? Hoeveel, aan wie en welke bestemming kregen deze gelden?
4. Zal de heraanvoer van de weggevoerde gronden geëist worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs gesteld.

Antwoord

Voor de exploitatie van de zandwinning te Zemst werd vergunning verleend door het besluit nr. 12/44.950/45.480 dd. 1 juli 1983 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant. De ontgonnen zanden dienen voor het uitvoeren van openbare werken in het Brabantse en omgeving.

Sedert 1 juli 1983 oefent het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie, toezicht uit op deze ontginningswerken; voordien werd het toezicht uitgeoefend door de Administratie van het Mijnwezen van het Ministerie van Economische Zaken.

Door de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie werd na onderzoek ter plaatse, kort na de toezichtsovername, een officiële waarschuwing gericht tot de exploitant waarbij alle afvoer van teelaarde en dekgronden verboden werd. Sinds deze waarschuwing werd door de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie geen afvoer van teelaarde vastgesteld.

In de zandgroeve worden geen afvalmaterialen gestort. Wat betreft het storten van afvalmaterialen op de overige terreinen merk ik op dat deze materie onder de bevoegdheid valt van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), ressorterend onder de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Tussen de ontginning en de NV Zeekanaal werd een overeenkomst gesloten betreffende het recht op ontginning van de zanden die bestemd zijn voor aannemers van grote werken.

Na de ontginning dient het betrokken terrein uiteindelijk afgewerkt te worden volgens de bepalingen van het gewestplan Halle-Vilvoorde.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAP'SMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 254
van 25 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Mariaretabel — Bescherming

Nu het Mariaretabel terug is in de Kerk van Onze-Lieve-Vrouw-Lombceek vernam ik graag welke maatregelen werden genomen om een nieuwe diefstal met beschadiging te voorkomen?

Antwoord

Gelet op het vertrouwelijk karakter van deze vraag wordt het antwoord rechtstreeks overgemaakt aan het geachte lid.

Vraag nr. 276
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
 Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
 Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

1. Voorafgaandelijk ke beschouwingen

Ik had mij kunnen onthouden op de mij gestelde vraag te antwoorden gelet op het feit dat mijns inziens de opgevraagde gegevens kunnen beschouwd worden als zijnde van statistische aard.

Daarenboven meen ik dat de kwetsende termen die worden gebruikt ten opzichte van ambtenaren die zich niet kunnen verdedigen het evenzeer zouden verrechtvaardigd hebben geen antwoord te verstrekken.

Niettemin volgt hierna een volledige, correct en waardig antwoord, de hierna volgende beschouwingen dienen opdat de inlichtingen niet verkeerd zouden worden geïnterpreteerd.

2. Inleidende beschouwingen

Het is uiteraard verkeerd een benoeming of bevordering in vraag te stellen omwille van de opvatting van de ambtenaren.

Bepaalde medewerkers uit mijn kabinet werden benoemd of bevorderd, maar zeer dikwijls op grond van louter statutaire bepalingen.

Daarenboven wens ik aan te stippen dat culturele betrekkingen in Vlaamse Gemeenschap en in de parastatalen die ervan afhangen toegewezen worden op basis van het decreet betreffende het Nationaal Cultuurpact.

Ik kan u verzekeren dat voor wat de administraties betreft waarover ik beleidsbevoegdheid bezit deze verdelingen strikt werden toegepast.

Terloops wens ik trouwens aan te stippen dat tegen de hieronder vermelde gevallen geen verhaal werd ingediend bij de Raad van State hetgeen toch kan worden beschouwd als een maatstaf.

Tenslotte wens ik aan te stippen dat voor de betrekkingen die niet werden toegewezen door examens of bij toepassing van het statuut van het rij kspersoneel, er welbepaalde voorwaarden verschenen in het Belgisch Staatsblad.

Alle ambtenaren die benoemd werden, moesten aan de voorwaarden voldoen zodat er geen sprake kan van zijn de „eerlijke manier” van tewerkstelling in twijfel te trekken.

Hierna volgt de door u gevraagde lijst.

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder punt voor punt volgende gegevens geworden:

1. Aantal benoemingen : 12
 Aantal bevorderingen : 1
2. Oorspronkelijke graad :
 - a. benoeming
 - 5 werklozen
 - 1 eerstaanwezend **klerk-typiste**
 - één leraar Normaalschool
 - één kleuterleidster
 - één bestuurssecretaris, wnd. Adj. Adviseur
 - één BTK-bestuurssecretaris
 - één opsteller
 - één klerk-telefoniste
 - b. bevordering
 - één Adj. Adviseur.
3. Benoeming
 - a. **ICS**:
 - één directiesecretaresse
 - één hofmeester
 - één opsteller
 - één klerk
 - twee onderbureauchefs
 - één adj. inspecteur
 - één adviseur
 - één inspecteur.
 - b. Ballet van Vlaanderen: — één directiesecretaresse.
 - c. Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij : één Adj. Adviseur
 - d. Taalunie :
 - één Wnd. Adj. Secretaris-Generaal
 - Bevordering : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap: één Directeur.

Vraag nr. 283
van 8 september 1983
van de heer A. DE BEUL

De Brakke Grond te Amsterdam — Vermeldingen op affiche-uitnodiging

De adresseerkant van de affiche-uitnodiging van de activiteiten voor het Vlaams Cultureel Centrum De

Brakke Grond te Amsterdam vermeldt niet alleen tweemaal het adres van het Commissariaat en het adres van het Cultureel Centrum De Brakke Grond, maar wordt voorafgegaan door de vermelding „Gemeenschapsminister van cultuur K. Poma”.

Graag vernam ik:

1. om welke reden het noodzakelijk geacht wordt op dergelijke affiche de naam van de Gemeenschapsminister te vermelden ;
2. of hier eventueel het voorbeeld gevolgd werd van instellingen als het Deens Instituut, de British Council, de Alliance française, het Dante Alighieri-instituut of het Goetheinstituut?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat het Vlaams Cultureel Centrum de Brakke Grond onderdeel uitmaakt van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België. Dit is een instelling van Openbaar nut, ingedeeld bij de instellingen van categorie A en valt onder de voogdij van de Gemeenschapsminister van cultuur. Het is in mijn hoedanigheid van voogdijminister dat mijn naam voorkomt op de uitnodigingen van het Vlaams Cultureel Centrum te Amsterdam. Hierin werd niet het voorbeeld gevolgd van andere buitenlandse instellingen.

Vraag nr. 284
van 9 september 1983
van de heer A. DE BEUL

Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren — Niet-vertegenwoordiging bibliotheeksector

Ik verneem dat onder de Vlaamse kandidaat-leden van de Raad voor de Nederlandse Taal- en Letteren geen enkele vertegenwoordiger van het bibliotheekvak zou voorkomen.

De geachte Minister gelieve mij mede te delen of die informatie, waarover grote beroering heerst in de betrokken sector, met de werkelijkheid overeenstemt.

Antwoord

De statuten van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren bepalen o.m. : „ De Raad verenigt personen die wegens hun deskundigheid of activiteit kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Taalunie”. Verder worden 13 gebieden van deskundigheid met name vermeld; het zevende gebied b.v. omvat uitgeverij en boekhandel; het negende gebied omvat bibliotheek en documentatie.

Het voordrachtbesluit van 24 mei 1983 tot aanstelling van de Vlaamse leden van bedoelde Raad — waarbij rekening is gehouden met het Cultuurpact-decreet — bevat wel degelijk een kandidaat voor uitgeverij en boekhandel en eveneens een kandidaat voor bibliotheek en documentatie.

Op de vergadering van het Comité van Ministers van 14 juni 1983 is vooropgesteld dat van een aantal

leden kan verwacht worden dat zij op meer dan een specifiek gebied competent zijn.

Mocht evenwel, zelfs na aanduiding van de Nederlandse leden, blijken dat een bepaalde sector ondervertegenwoordigd is, dan kan de Raad nog beroep doen op een of meer deskundigen.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 68
van 24 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Executieve — Papierverbruik

Kan mij meegedeeld worden:

1. Hoeveel kringlooppapier en wit papier in 1982 in elk Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gebruikt?
2. Of er in 1982 al dan niet een stijging van het gebruik van kringlooppapier werd vastgesteld vergeleken met vorige jaren?
3. Bestaan er plannen om het gebruik van kringlooppapier in de overheidsdiensten te bevorderen? In ontkennend geval, waarom niet?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan al de Gemeenschapsministers.

Antwoord

Door mijn Kabinet wordt voor alle briefwisseling enkel kringlooppapier gebruikt.

Wat het gebruik van kringlooppapier door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft zal door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve worden geantwoord.

Vraag nr. 69
van 29 augustus 1983
van mevrouw M. SMET

Administratieve gemeentedocumenten voor sollicitanten — Gebrek aan eenvormigheid

In de kranten wordt regelmatig aangekondigd dat een bepaalde gemeente aan sollicitanten kosteloos stukken zal afgeven.

De praktijk wijst uit dat tevens een aantal gemeenten, voor de inschrijving als sollicitant, de genoemde bescheiden nog steeds „op zegel” eisen.

Een en ander leidt vanzelfsprekend tot verwarring.

Inderdaad, als de ene gemeente kosteloos stukken afgeeft die in een andere zouden geweigerd worden of als de ene gemeente stukken op zegel afgeeft terwijl ongezegelde bescheiden zouden volstaan in een andere, zijn de betrokkenen de dupe.

Bestaan er dienaangaande richtlijnen voor de gemeenten die hen tot eenvormigheid verplichten of die hen verplichten, bij aanwerving, de administratieve

documenten van sollicitanten te aanvaarden zoals de gemeente die ze uitreikt, ze opgemaakt heeft?

Antwoord

Het behoort niet tot mijn bevoegdheid mij uit te spreken over de afgifte van documenten, al dan niet „op (fiscaal) zegel” waarvan de opbrengst ten goede komt aan de Schatkist.

Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Financiën.

**Vraag nr. 70
van 29 augustus 1983
van mevrouw M. SMET**

Administratieve gemeentedocumenten voor grote gezinnen — Kosteloosheid

Hier en daar duiken soms moeilijkheden op aangaande de kosteloze dienstverlening door de gemeentebesturen, wanneer hen aanvraagformulieren betreffende de vermindering voor grote gezinnen op de biljetten van de NMBS worden voorgelegd.

Zou de geachte Minister mij willen mededelen of de gemeentediensten de bedoelde formaliteiten kosteloos moeten uitvoeren en, zo ja, welke wettelijke beslissing die verplichting voorschrijft?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik reeds bij mijn omzendbrief van 29 september 1982 (ref. 136 ADB) ten behoeve van de gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest erop gewezen heb de gemeentebelasting op de afgifte van administratieve stukken niet toe te passen bij ondermeer de geldigverklaring van aanvraagformulieren voor vermindering op biljetten van de NMBS, de NMVB, de staatspakketboten op de lijn Oostende-Dover en de openbare autobusdiensten en dit op grond van sociale overwegingen.

**Vraag nr. 71
van 29 augustus 1983
van mevrouw M. SMET**

Administratieve gemeentedocumenten — Uitreiking aan niet-ingezetenen

In de meeste gemeenten moet, voor de teraardebestelling van een persoon die niet in de gemeente woont en er niet overleden is, een taks betaald worden.

Hetzelfde gebeurt in verband met grafconcessies voor personen die niet wonen in de gemeente welke de concessie toestaat.

Deze belastingen zijn gerechtvaardigd omdat anders de betrokkenen zouden profiteren van de inbreng in de gemeentetaks door de inwoners van de bedoelde gemeenten.

Een identieke situatie doet zich voor wanneer getuigschriften worden uitgereikt aan niet-inwoners, zodat ook in die gevallen de heffing van een belasting voor

die aanvragers logisch blijkt, op grond van dezelfde overwegingen.

Verwijzend naar de maatregelen waartoe de gemeentebesturen verplicht worden, teneinde het begrotings-evenwicht te bewerkstelligen of te behouden, lijkt het bijgevolg verantwoord en zelfs noodzakelijk dat aan personen die niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister van een gemeente, een bijkomende geldelijke bijdrage in de onkosten zou gevraagd worden wanneer die gemeente aan hen documenten afgeeft of voor hen administratieve prestaties levert.

Zou de geachte Minister mij zijn advies willen ter kennis brengen?

Antwoord

De vergelijking die het geachte lid meent te kunnen maken tussen eensdeels de gemeentebelasting geheven bij de teraardebestelling van personen, niet-inwoners van de gemeente en anderdeels de heffing van een belasting bij de afgifte van administratieve stukken gaat niet op.

Het is juist dat vele gemeenten een belasting heffen bij de teraardebestelling van personen die niet in de gemeente wonen.

Dit vloeit voort uit het feit dat de gemeenten alleen kosteloze begravingsverplichting hebben ten opzichte van eigen ingezetenen, doch niet ten opzichte van personen, vreemd aan de gemeente.

inzake de afgifte van bepaalde documenten zoals bijvoorbeeld afschriften uit de burgerlijke stand (geboorten, huwelijken) zijn de gemeenten verplicht deze documenten af te leveren ook indien de betrokken personen niet in hun bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Dit laatste komt veelvuldig voor in gemeenten met een matiteit.

Het gaat dan ook niet op voor deze laatste categorie van personen een bijkomende geldelijke bijdrage te vragen.

**Vraag nr. 74
van 1 september 1983
van de heer H. SUYKERBUYK**

Onderzoek „de commodo et incommodo” — Gemeentehffing

In een aantal gevallen dient, om een vergunning te bekomen, door het gemeentebestuur een onderzoek „de commodo et incommodo” te worden ingesteld. Dit vergt, hetzij het verzenden van meerdere aangetekende brieven, (70 F per stuk) hetzij publikaties in dagbladen, hetzij aanplakkingen, waarvan de formulieren door het bestuur moeten besteld worden enz.

Hoewel het normaal is dat een gemeentebestuur daarvoor vergoed wordt, zouden heffingen op het onderzoek dat met het aanvragen van administratieve vergunningen gepaard gaan, niet toegelaten zijn, omdat dit gebeurt tot vrijwaring van het algemeen belang.

Dit argument zou gelden als de heffingen dermate hoog waren, dat ze het aanvragen van een vergunning

reëel onmogelijk zouden maken. Dit is natuurlijk nooit het geval, noch de bedoeling.

Feit blijft wel dat de gemeentebesturen, met de maxima, die men mag aanrekenen voor administratieve stukken, ver beneden kostprijs werken.

Dit blijkt b.v. hieruit dat voor een verkavelingsvergunning eenzelfde tarief geldt als voor de afgifte van een paspoort.

Tenslotte begrijp ik niet dat het algemeen belang wordt ingeroepen om de specifieke retributie bij het instellen van „de commodo's en incommodo's” te verbieden. In die orde van gedachten is het toezicht dat b.v. de provinciale technische dienst uitoefent op de gemeentebesturen, bij het uitvoeren van werken, door de wetten op de voogdij als van algemeen belang te aanzien. Toch heeft de provincie Antwerpen een verordening goedgekeurd waarbij de gemeentebesturen een vergoeding verschuldigd zijn aan de provincie voor het uitoefenen van de door hen bij wet opgelegde voogdij-opdracht.

Uit een en ander blijkt dat de logica die men hanteert om de gemeenten te verbieden bepaalde retributies te heffen, ver zoek is.

Ik durf aandringen dat de Minister inzake retributies, in het kader van „de commodo en **incommodo**”-procedures, toelaat heffingen te doen die minstens met de kostprijs overeenkomen.

Antwoord

Door het geachte lid gemaakte vergelijking tussen een deels de heffing van een gemeentebelasting op de afgifte van administratieve stukken bij het afleveren van een vergunning na een onderzoek „de commodo et incommodo ” en anderdeels de vergoedingen verschuldigd door de gemeentebesturen aan de provincie ingevolge het door de provinciale technische dienst uitgeoefend toezicht op gemeentewerken gaat niet op.

In het eerste geval steunt de aflevering van vergunningen of documenten op een wettelijke verplichting opgelegd aan de aanvrager van die bescheiden. Men bevindt zich hier dan ook duidelijk op het terrein van een gemeentebelasting waarvan het tarief inderdaad niet steeds kostendekkend is.

In het tweede geval gaat het niet, zoals het geachte lid meent te kunnen stellen, over een bij de wet opgelegde voogdij-opdracht. Integendeel. In verschillende provincies van het Vlaamse land kunnen de gemeenten, onder door de provincieraad vastgestelde voorwaarden, een beroep doen op de provinciale technische diensten, o.m. met het oog op de uitvoering van gemeentewerken. Het toezicht op de werken is niet een door de toezichthoudende overheid normaal uit te voeren toezicht, in het raam van een door de wet ingesteld administratief toezicht.

Het gaat om een prestatie die een provinciedienst levert op verzoek van een gemeentebestuur, maar die evenzeer door een bevoegde gemeentelijke dienst, een privé-persoon of privé-bureau geleverd kan worden.

Het is dan ook normaal dat de in voorkomend geval door de provinciale technische dienst geleverde prestatie vergoed wordt, zoals ook aan een privé-persoon

of -bureau door de gemeente een honorarium moet betaald worden.

Vraag nr. 75 van 1 september 1983 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentelijke verhaalbelasting — Betalingswijze

Gemeentebesturen overwegen inzake verhaalbelastingen, waar aan de belastingplichtigen gemeenlijk de mogelijkheid wordt geboden de verschuldigde sommen in eenmaal of per jaarlijkse annuïteiten af te lossen, diegenen die het volledig bedrag in eenmaal betalen een korting te verlenen.

De bedoeling is duidelijk. Als daardoor de aangelegene leningen vlugger kunnen afgelost worden, komt de gemeentelijke fiscaliteit vlugger uit haar schuldenlast. Dit onderstelt wel dat de toegestane korting lager ligt dan de intrestvoet van de aangelegene lening.

Dergelijke handelswijze bezwaart de gemeentelijke financiën niet, integendeel. Tussen de belastingplichtigen wordt geen discriminerend onderscheid gemaakt, omdat het systeem er een is van vrijwilligheid. Niemand wordt verplicht in eenmaal te betalen, het wordt enkel toegestaan.

Tenslotte doet de centrale staat iets gelijkaardigs, als ze de voorafbetaling aanmoedigt, door de belastingplichtigen in dat geval minder hoge intresten (kortingen dus) aan te rekenen.

Vermits de gemeentelijke autonomie de regel is, zou men moeten aanduiden op welke gronden de gemeenteraden ter zake van hun autonomie geen gebruik mogen maken.

Ik vernam dat de administratieve rechtspraak zich daartegen verzet, maar een dergelijk nietszeggend en statisch argument kan niet overtuigen.

De vraag is dus of de geschetste vorm van verhaalbelasting is toegelaten. Zo ja, met welke modaliteiten; zo nee, omwille van welke precieze redenen?

Antwoord

Ik meen te kunnen stellen dat de thans bestaande gemeentelijke belastingverordeningen met betrekking tot verhaalbelastingen reeds volledig tegemoetkomen aan de door het geachte lid geuite wens.

Deze belastingverordeningen bepalen alle zonder uitzondering dat de gemeentelijke verhaalbelasting een jaarlijkse directe belasting is, waarvan het bedrag gelijk is aan de jaarlijkse schijf van het terug te betalen kapitaal, telkens vermeerderd met de interest, berekend op het nog verschuldigd bedrag.

De aan deze jaarlijkse belasting onderworpen belastingplichtigen kunnen meestal hetzij onmiddellijk het totaal bedrag van de te verhalen uitgaven, hetzij na één of meer jaarlijkse belastingen betaald, te hebben het resterend bedrag van de te verhalen uitgaven storten.

In deze beide gevallen is er geen sprake meer van enige bij komende interest.

Aldus heeft deze laatste categorie van belastingplichtigen het genot van het stelsel waarop het geachte lid doelt.

Vraag nr. 76
van 2 september 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Gemeentelijke technische diensten — Aantal en samenstelling

In de toelichting bij het KB dd. 16.12.198 1 tot wijziging voor het Vlaamse Gewest van het KB van 16.12.198 1 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar, gewijzigd bij KB van 23 april 1973 bladzijde twee, punt drie tweede alinea, verwijst u naar de fusie van 1976 en bent u de mening toegedaan dat de gemeenten de gelegenheid hebben gehad om een eigen technische dienst uit te bouwen.

Kunt u mij in kennis stellen van het aantal opgerichte en/of bestaande technische diensten in de gemeenten van het Vlaamse landsgedeelte met een inwonersaantal tot 30.000?

Van die technische diensten wens ik de samenstelling te kennen en het aantal ambtenaren met technische opleiding.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Het verzamelen van de gevraagde inlichtingen, waarvan lang niet alle gegevens in mijn bezit zijn, vergt een zekere tijd.

Zodra ik in het bezit ben van alle inlichtingen zal de gevraagde informatie persoonlijk aan het geachte lid bezorgd worden.

Vraag nr. 77
van 5 september 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gemeenten — Verhoging aanslagen personenbelasting

Graag vernam ik hoeveel gemeenten reeds een verhoging van de aanslagen op de personenbelasting invoerden en hoe hoog deze verhoging dan wel is, van vorig jaar tot nu?

Antwoord

Ik heb de eer hierna op basis van de gegevens in mijn bezit, de door het geachte lid gewenste informatie te verstrekken betreffende de verhoging van de percentages van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting in 1983 ten opzichte van 1982.

1. Provincie Antwerpen

46 gemeenten bleven ongewijzigd op 6%
 2 gemeenten bleven ongewijzigd op 5%
 1 gemeente bleef ongewijzigd op 0%
 5 gemeenten verhoogden van 6% naar 7%
 9 gemeenten verhoogden van 6% naar 8%
 2 gemeenten verhoogden van 6% naar 9%
 1 gemeente verhoogde van 6% naar 10%
 1 gemeente verhoogde van 5% naar 6%
 1 gemeente verhoogde van 5% naar 7%
 1 gemeente verhoogde van 5% naar 8%
 1 gemeente verhoogde van 4% naar 7%
 70

2. Provincie Brabant (Vl.)

37 gemeenten bleven ongewijzigd op 6%
 1 gemeente bleef ongewijzigd op 5%
 1 gemeente verhoogde van 4% naar 5%
 2 gemeenten verhoogden van 5% naar 6%
 9 gemeenten verhoogden van 6% naar 7%
 10 gemeenten verhoogden van 6% naar 8%
 4 gemeenten verhoogden van 6% naar 9%
 1 gemeente verhoogde van 6% naar 10%
 65

3. Provincie Limburg

26 gemeenten bleven ongewijzigd op 6%
 5 gemeenten verhoogden van 6% naar 7%
 10 gemeenten verhoogden van 6% naar 8%
 2 gemeenten verhoogden van 6% naar 9%
 1 gemeente verhoogde van 6% naar 12%
 44

4. Provincie Oost-Vlaanderen

27 gemeenten bleven ongewijzigd op 6%
 8 gemeenten verhoogden van 6% naar 7%
 26 gemeenten verhoogden van 6% naar 8%
 4 gemeenten verhoogden van 6% naar 9%
 65

5. Provincie West-Vlaanderen

39 gemeenten bleven ongewijzigd op 6%
 2 gemeenten bleven ongewijzigd op 0%
 12 gemeenten verhoogden van 6% naar 7%
 9 gemeenten verhoogden van 6% naar 8%
 1 gemeente verhoogde van 6% naar 9%
 1 gemeente verhoogde van 6% naar 10%
 64

Vraag nr. 78
van 5 september 1983
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Administratieve gemeentedocumenten voor werklozen — Vrijstelling van gemeentebelasting

Uit de omzendbrief van 18 mei 1983 nr. FB/136/ADB, handelend over de hoger aangehaalde aangelegenheid, blijkt dat aan bepaalde werkzoekenden slechts vrijstelling van de gemeentebelasting op de afgifte van administratieve documenten mag verleend worden wanneer hun enig inkomen het bestaansminimum is. Aan andere werklozen echter mag

die vrijstelling toegestaan worden ongeacht of ze al dan niet deel uitmaken van een gezin, van een echtpaar of van samenwonende personen, waarvan het gezamenlijk inkomen het bestaansminimum onbeperkt overschrijdt.

Zou de geachte Minister derhalve willen onderzoeken of een gemeentelijk reglement, dat de in de, vanzelfsprekend positief bedoelde, omzendbrief voorgestelde voorwaarden, verbonden aan de vrijstelling van de belasting, overneemt niet leidt tot benadeling van sollicitanten die van het bestaansminimum moeten leven?

Het zou mij zeer nuttig zijn mocht ik enige toelichting en verduidelijking ontvangen omtrent het geschetste onderscheid.

Antwoord

Ik ben het met het geachte lid eens dat de op heden uitgevaardigde aanbevelingen in verband met de wenselijkheid tot vrijstelling van de gemeentebelasting op de afgifte van administratieve documenten aan bepaalde categorieën van personen verschillende voorwaarden stellen naargelang het eensdeels werklozen en anderdeels werkzoekenden betreft.

Gelet op de eerder bescheiden bedragen van de bewuste gemeentebelasting vraag ik mij toch ernstig af of er hier werkelijk sprake kan zijn van enige „benadeling” van een bepaalde groep van geïnteresseerden.

Overigens staat het ieder gemeentebestuur vrij de gesignaleerde toestand te verhelpen en voor de overige categorieën van belanghebbenden dezelfde voorwaarden op te leggen als voor de werkzoekenden, met name het bestaansminimum.

Vraag nr. 79 van 5 september 1983 van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunale verenigingen in Vlaanderen — Vergoedingen die onder diverse vormen en benamingen worden uitgekeerd

Verwijzend naar mijn schriftelijke vraag nummer 53 van 2 september 1982, zou ik nu graag van de geachte Gemeenschapsminister de toen gevraagde gegevens ook wensen te bekomen voor het boekjaar 1981 en 1982.

Antwoord

Om concreet te kunnen antwoorden op uw vraag, in verband met de vergoedingen die onder diverse vormen en benamingen werden uitgekeerd, in het boekjaar 1981 en 1982, zijn omvangrijke opzoekingen vereist.

Ik kan het geachte lid wel verzekeren dat, zodra ik over alle gegevens beschik, ik hem daarvan rechtstreeks op de hoogte zal stellen.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 46 van 25 augustus 1983 van de heer W. PEETERS

MPI'S — Ploegendienst

In de verpleeg- en ziekenhuizen worden de ploegendiensten extra vergoed.

Dit is niet het geval in de Medisch Pedagogische Instituten.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de hierna gestelde vragen.

1. Wat is de oorzaak van het verschil tussen verpleeg- en ziekenhuizen en de MPI's voor de vergoeding van ploegendienst?
2. Is er nopens dit ploegenstelsel iets opgenomen in de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor de MPI's?
3. Mocht het werken in ploegendienst extra vergoed worden welke is het wettelijke bepaalde percentage?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de antwoorden te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Het verschil inzake vergoeding voor ploegendienst tussen de ziekenhuizen en MPI's spruit voort uit het feit dat er voor elk van deze sectoren een afzonderlijk Paritair Comité is opgericht.
2. Voor de MPI's, die vallen onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en huisvestingsinrichtingen, werd in het koninklijk besluit van 9 november 1979 betreffende de zondagrust en de arbeidsduur van sommige werklieden en bedienden van de inrichtingen die ressorteren onder het genoemd paritair comité bepaald dat: „De arbeidsduur voor werknemers mag de bij artikel 19 of krachtens artikel 28, § 1 van de arbeidswet van 16 maart 1971 vastgestelde dagelijkse en wekelijkse grens overschrijden op voorwaarde dat er over een periode van vier opeenvolgende weken gemiddeld niet meer uren gewerkt wordt dan bepaald door of krachtens deze bepalingen”.
3. De reglementering inzake de betoelaging van inrichtingen voor gehandicapten erkend door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten voorziet in de subsidiëring van de vergoeding van de volgende prestaties:
 - a. nachtdienst van verpleegsters; de vergoeding bedraagt 20% van het uurloon, doch het maandelijks totaal mag niet hoger zijn dan 10% van de bezoldiging van de belanghebbende.
 - b. zondagsprestaties van het opvoedend, verzorgend en onderhoudspersoneel alsook van sommige bijzondere functies; de vergoeding belooft 50% op basis van het betoelaagbaar uur-

loon voor maximum 16 u per zondag rekening houdend met de geldende zondagsregeling.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 162
van 2 augustus 1983
van de heer D. VERVAET

Hof Nederloo te Vlezenbeek — Klassering en omgevingswijzigingen

Het Hof Nederloo te Vlezenbeek werd bij koninklijk besluit van 13 april 1953 als monument geklasseerd; hetzelfde koninklijk besluit klasseerde de onmiddellijke omgeving als landschap.

In het recente verleden werd dit domein verkaveld in drie loten en aan verschillende personen verkocht: het kasteel, het conciergegebouw en het zwembad, de twee laatste sinds de klassering verbouwd of gebouwd.

Wat ik heden vaststel is dat de eigenaar van het zwembad, dat gelegen is in sectie C, nrs. 152 d en 152 e van het kadaster, ingrijpende veranderingen aan de omgeving heeft aangebracht: zo werden oude rododendrons, van tientallen meters omtrek, gekapt, andere bomen geveld, en werd een muur, die de moestuin omringde, gesloopt, het zwembad gedempt en de kleedkamers werden een heus verblijf

Graag had ik van de geachte minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het ganse domein, met inbegrip van het conciergehuis (sectie E, nrs. 154 c en 154 e) en het zwembad (sectie E, nrs. 152 d en 152 e), geklasseerd als landschap?
2. Zo ja, werden de nodige vergunningen voor de ingrijpende omgevingswijzigingen aangevraagd en bekomen?
3. Zo neen, weze het niet opportuun om, vooral nu er drie eigenaars zijn, de klassering uit te breiden tot het ganse domein, zoals gekend vóór de verkoop?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Ingevolge zijn vraag inzake het Hof te Vlezenbeek, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wat het eerste en het derde onderdeel van de vraag betreft, verwijs ik naar het antwoord van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Met betrekking tot het tweede onderdeel kan ik melden dat er geen aanvraag dienaangaande bekend is en de administratie de opdracht heeft gekregen het nodige gevolg te geven aan gebeurlijke overtredingen.

Vraag nr. 163
van 2 augustus 1983
van de heer J. GABRIELS

Aankoop van bestaande woning — Verwervingspremie

Op 5 juli jongstleden lichtte de heer Paul Akkermans, Gemeenschapsminister, het besluit van de Vlaamse Gemeenschapsregering toe waardoor in Vlaanderen herwaarderingsgebieden zullen gesteund worden.

Dit is uiteraard een toe te juichen maatregel.

Enkele jaren geleden werd echter een ongeveer gelijkaardige maatregel getroffen waardoor particulieren die een oudere woning kochten een verwervingspremie konden aanvragen.

Intussen zijn nog maar enkele duizenden verwervingspremies uitbetaald. Vele aanvragers wachten echter al enkele jaren op deze premie.

Daarom had ik graag van de geachte Voorzitter het volgende vernomen.

1. Waarom nieuwe maatregelen treffen als een vroeger besluit niet kan uitgevoerd worden op een passende termijn door blijkbaar een tekort aan financiële middelen?
2. Hoeveel verwervingspremies werden er aangevraagd en hoeveel premies werden tot op heden uitbetaald?
3. Welk bedrag voorziet de Vlaamse Gemeenschapsregering om deze herwaarderingsgebieden te financieren?
4. Moeten de aanvragers voor tussenkomst van hun woning, gelegen in een herwaarderingsgebied, weer zolang gaan wachten op het plaatsonderzoek zoals dit nu het geval is?
5. Is er voldoende personeel ter beschikking om dit project ten uitvoer te brengen op een aanvaardbare termijn?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting.

Antwoord

Gevolgsgevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen :

Vragen 1 en 2 hebben betrekking op verwervingspremies; deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van huisvesting.

Vraag 3:

het voorziene krediet voor de openbare sector bedraagt voor 1983 : 500 miljoen F.

het voorziene krediet voor de particuliere sector (renovatiepremie) bedraagt 100 miljoen F.

Vragen 4 en 5 :

Het onderzoek ter plaatse gebeurt door de inspecteurs van de gewestelijke comités voor de huisvesting.

Gezien het gering aantal aanvragen (37) in de particuliere sector, stelt zich momenteel geen probleem in verband met de vlotte afhandeling van deze aanvragen.

Vraag nr. 168
van 8 augustus 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Sociale woningen — Bergruimten

Ongetwijfeld, mede als kostenbesparend element, worden de beschikbare bergruimten van de sociale woningen opgericht door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of van de Nationale Landmaatschappij of van een erkende bouwmaatschappij beperkt.

De ervaring leert ons dat praktisch onmiddellijk nadat de woningen vrijgegeven worden aan de huurders of eigenaars, deze een aanvraag indienen tot het oprichten van afzonderlijke bergingen (o.a. voor tuingevoerdheid).

Mag hieruit niet beslist worden dat de ontwerpen over het algemeen geen rekening houden met de realiteit en dat uit dien hoofde een reële kans bestaat dat de ruimtelijke ordening door de afzonderlijke bebouwing in het gedrang komt?

Kan de heer Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud in overleg met de heer Gemeenschapsminister van huisvesting de beschikbare bergruimten in de sociale toekomst vergroten, subsidiairlijk de ontwerpers opdracht geven hun concept derwijze voor te dragen opdat iedere uitbreiding met een minimum aan afbraak en of kosten zou kunnen geschieden, derwijze dat na de uitbreidingswerken het aspect van één architectonische entiteit zou behouden blijven.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Er dient onderscheid gemaakt tussen de technisch-stedebouwkundige aspecten bij de aanleg van een wijk sociale woningen enerzijds en de aspecten eigen aan de sociale woningbouw anderzijds.

Wat de technisch-stedebouwkundige aspecten betreft gelden voor volkswoningen dezelfde stedebouwkundige criteria als voor de woningen opgericht door het vrij initiatief. Deze stedebouwkundige criteria hebben betrekking op de inplanting, de vormgeving, de materialen, het gabariet (bouwdiepte, bouwhoogte), het bouwvolume, de bebouwingsdichtheid, e.d.

Het gestelde probleem, met name het voorzien van de nodige bergruimte is een zaak die eigen is aan de sociale woningbouw, zoals planschikking, kostprijs, het ontwerp van de woning, e.d.

Deze aspecten vallen buiten het kader van de eigenlijke techniek van de stedebouw, maar behoren tot het domein van de sociale woningbouw alsdusdanig.

Het voorzien of uitbreiden van de bergruimten in sociale woningbouw kan hoofdzakelijk slechts een technisch-stedebouwkundig probleem stellen voor zover de normale bouwdiepte zou worden overschreden of zou gebouwd worden in de bouwvrije zijdelingse stroken of dat afzonderlijke bergplaatsen in de zone voor koeren en hovingen zouden worden opgericht op of nabij de perceelsgrenzen.

In dit opzicht worden bij de stedebouwkundige beoordeling dezelfde criteria gehanteerd als voor de private woningbouw.

Voor zover bekend ligt het probleem niet op het stedebouwkundige vlak maar eerder op het budgettaire (kostprijs) en het ontwerp-technisch vlak, materie welke behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van huisvesting.

Vraag nr. 169
van 9 augustus 1983
van de heer J. ANSOMS

Grondfonds — Vertraging uitvoeringsbesluiten

In juni 1982 gaf de Vlaamse Raad haar goedkeuring aan de oprichting van een grondfonds (Voorstel van decreet-De Seranno). Tot op heden werd er door de Vlaamse Executieve nog steeds geen uitvoering gegeven aan dit decreet.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

- a. Wanneer zullen de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd worden?
- b. Welke zijn de redenen van de huidige onverantwoorde vertraging?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een eerste ontwerp van uitvoeringsbesluit van het decreet houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid was opgesteld in januari 1983.

Gelet op de conjuncturele en budgettaire situatie drong zich evenwel een nieuwe evaluatie op, waaraan op dit ogenblik nog wordt gewerkt.

Aangezien een eindvoorstel van uitvoeringsbesluit nog aan het advies van de Raad van State moet worden onderworpen, kan vooralsnog niet bepaald worden wanneer het zal uitgevaardigd worden.

Vraag nr. 170
van 9 augustus 1983
van de heer C. MOORS

BPA — Stand van zaken

Volgens artikel 16 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kan een BPA desnoods afwijken van het Gewestplan met andere woorden het wijzigen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. Hoeveel BPA's, per provincie, goedgekeurd werden waarbij afwijkingen van het gewestplan toegestaan werden.
2. Hoeveel BPA's, per provincie, in ontwerpfasen ter studie liggen waarbij afwijkingen van het gewestplan voorzien worden.
3. Welke oppervlakte agrarische gebieden, per provincie, hierdoor een andere bestemming verkrijgen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat enkel gegevens worden bijgehouden omtrent het aantal BPA's dat wordt goedgekeurd. Er worden geen statistieken gehouden omtrent de inhoud van de BPA's of hun relatie met het gewestplan.

Het is derhalve niet mogelijk de gevraagde statistische gegevens te verstrekken.

Vraag nr. 171
van 11 augustus 1983
van de heer W. KUIJPERS

Parkgebied - Kasteel van den Haksberg — Oefenritten motorrijders

Dagelijks worden in het parkgebied „Kasteel van den Haksberg” ten noorden van de autosnelweg A2, gemeente Tielt-Winge, oefenritten door motorrijders gehouden.

Eveneens worden er geregeld wedstrijden ingericht.

Minister Lenssens gaf hiertoe toelating op 20 september 1982 en dit tot 30 september 1983.

1. Hoe verklaren de bewindslieden dat deze toelating gegeven werd ondanks het feit dat dit 14 ha groot domein volgens het gewestplan als parkgebied beschermd werd?
2. Waren de bewindslieden er op 20 september 1982 van op de hoogte dat er reeds vóór die datum boomkappingen en grondwerken werden uitgevoerd?
Zo ja, waarom zijn ze dan niet opgetreden?
Mag ik hiervoor de reden vernemen?
3. Is het volgens de bewindslieden opportuun deze tijdelijke vergunning na september 1983 nog te verlengen?

In bijkomende orde :

Menen de bewindslieden dat deze natuurschending en dit soort wedstrijden op dit terrein kunnen plaats vinden?

Ware het niet beter deze soort sport te laten uitvoeren op minderwaardige terreinen die tevens alle comfort te bieden hebben inzake sanitair, parkeergelegenheden en EHBO-voorzieningen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen voor zover het zaken betreft in het kader van de wet betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Het inrichten van motorcross wedstrijden of het beoefenen van de motorsport is geen werk of handeling dat onder toepassing valt van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Uit een verslag van de provinciale directie van de stedenbouw blijkt dat er geen bomen werden gekapt. Wel werd het park opgekuist en de omgewaaide bomen verwijderd.

Er werden voor zover blijkt uit het dossier van de provinciale directie geen werken en handelingen uitgevoerd die onder toepassing vallen van hogergevoemde wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 177
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bouw- en exploitatievergunning — Koppeling

Ik meen tijdens een commissiezitting vernomen te hebben dat aan een ontwerp van decreet wordt gewerkt om de bouwvergunning van een bedrijf afhankelijk te maken van de exploitatievergunning.

Bouwvergunning en exploitatievergunning staan tot nog toe los van elkaar. Zulks kan met zich brengen dat een exploitatievergunning om de een of andere reden geweigerd wordt terwijl het gebouwencomplex kant en klaar staat voor de exploitatie. Kijken we in dit verband naar Phillips Petroleum in Tessenderlo.

In het verleden heeft zulk beleid geleid tot illegale toestanden, geknoei en achteloosheid vanwege de verantwoordelijke overheden.

Graag verneem ik van de geachte Minister hoe ver het thans staat met dit ontwerp van decreet dat zou voorzien beide vergunningen aan elkaar te koppelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Een ontwerp-besluit werd voorgelegd aan de Raad van State. Deze heeft inmiddels advies gegeven. Een aangepast voorstel werd opgesteld, aan de hand van de door de Raad van State geformuleerde opmerkingen en wordt aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.

Vraag nr. 178
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Mechels Broek — Bebouwing en bescherming

In het Mechels Broek van enkele ha groot wist de stad Mechelen reeds een douanedepot, een overdekte groentenmarkt, een sporthal en een recreatiecentrum te realiseren.

Naar verluidt kreeg het schepencollege van Mechelen op X11.1982 een bouwvergunning voor het oprichten van een hogeschool: IHAM.

Het Mechels Broek is omgeven door een gracht en vrij moerassig. Niettegenstaande dat wil men dit project toch doordrukken.

Ei- werd op 15.3.1983 bezwaar aangetekend tegen de voorlopige bescherming van fase III. Dit perceel ligt in Bonheiden en wel in een landschappelijk waardevolle landbouwzone.

Er zouden heelwat politieke kronkels nodig geweest zijn om deze bouwvergunning te verwerven.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de stad Mechelen al dan niet eigenaar van het perceel waarvoor de bouwvergunning is bestemd? In ontkennend geval, aan wie hoort het dan wel toe?
2. Is het waar dat de Bonheidense gemeenteraad zich verzet heeft tegen de inplanting van dit gebouw op haar grondgebied? Wordt met deze stem rekening gehouden?
3. Is het niet mogelijk het bewust gebouw op te schuiven in de richting van de Lakenmakersstraat?
4. Werd er inderdaad vanwege de stad Mechelen op 15.3.1983 bezwaar aangetekend tegen de voorlopige bescherming van fase III van het Mechels Broek?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gestelde problematiek zonder voorwerp is geworden. De stad Mechelen heeft een nieuwe bouwaanvraag ingediend waarbij de school wordt ingeplant op een andere grond welke volledig gelegen is op het grondgebied van de stad Mechelen.

De aanvraag is momenteel in behandeling bij de provinciale directie van de stedebouw.

Vraag nr. 179 van 30 augustus 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Natuurreservaat Rode Del te Arendonk — Schendingen

In Arendonk heerst bij de plaatselijke milieugroep diepe verslagenheid en misnoegdheid in verband met de illegale ingrepen die voortdurend in het natuurreservaat plaatsvinden.

Het Nieuwsblad van 22.8.1983 spreekt ronduit van een milieuschandaal en wraakroepende toestanden.

Naast het onwettelijk optrekken van meerdere weekendhuisjes, het wijzigen van het reliëf, het kappen van bomen en struiken, het wijzigen van de waterhuishouding ingevolge het aftappen van kanaalwater wordt nu ook nog in dit natuurreservaat massaal afval gestort.

De plaatselijke milieugroep heeft reeds beroep gedaan op OVAM en Stedebouw maar blijkbaar zonder succes.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wanneer werd het departement van leefmilieu of een van zijn ondergeschikte besturen (OVAM) voor het eerst in kennis gesteld van schendingen in het natuurreservaat Rode Del te Arendonk (zie opsomming hierboven).
Wat wordt concreet gedaan om aan deze illegale toestanden een einde te maken?
2. Wat heeft de burgemeester en/of OVAM belet in te grijpen om de verdere aftakeling van het laatste moerasgebied van de gemeente Arendonk te voorkomen?
3. Volgens hetzelfde bericht in voornoemde krant verdwijnen bovendien hoe langer hoe meer hectaren bosgebied in de omgeving van de Kruisberg in dezelfde streek.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

- a. hoe groot deze vermeende oppervlakte is;
- b. of hiervoor al of niet een rechtmatige vergunning werd afgeleverd;
- c. in bevestigend geval, wat de precieze bedoeling van het kappen van zoveel bomen is;
- d. wat er van overheidswege thans zal gedaan worden om in te grijpen indien blijkt dat deze kappingen onwettelijk gebeuren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Midden mei 1983 werd de provinciale directie van het bestuur van de stedebouw te Antwerpen op de hoogte gebracht van het wijzigen van het reliëf van de bodem. Uit een onderzoek van de provinciale directie bleek dat deze reliëfwijzigingen werden uitgevoerd zonder voorafgaandelijk ke bouwvergunning. Door de provinciale directie werden de nodige vaststellingen gedaan en overgemaakt aan de gerechterlijk ke instanties.
2. Deze materie behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. a. Uit de gegevens van het proces-verbaal betreffende de ontbossing in de omgeving van de Kruisberg, opgesteld door de gemeente, blijkt dat het gaat om een ontbossing over een oppervlakte van nagenoeg 5 hectaren.
b. Voor deze ontbossing werd geen vergunning afgegeven.
c. Uit het verslag van de provinciale directie van de stedebouw blijkt dat het de bedoeling zou zijn de ontboste percelen te gebruiken voor landbouwactiviteiten.
d. door de gemeente werd proces-verbaal opgesteld en de staking der werken bevolen.

Vraag nr. 182
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
 Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
 Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen mede te delen, volgens de mij beschikbare informatie.

1. Vier + een (toelating tot de stage als klerk op grond van vergelijkend examen georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat).
- 2 en 3.

Oorspronkelijke graad	Sedert (jaartal)	Graad van bevordering	Dienst of organisme
Adviseur	1975	Eerste adviseur	Min. Economische Zaken
Hoofdklerk	1968	Bibliotheekbeheerder	Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij
Hoofdklerk	1972	Onderbureauchef-bestuurschef	MIVA
Onderbureauchef	(tijdelijke)	adjunct-inspecteur	Commissariaat Internationale Culturele Befrekkingen

Tot wat dienen kan, voeg ik hieraan toe dat het aantal effectieven in mijn kabinet momenteel 42 beloopt, waarvan 30 gedetacheerd uit de Ministeries of andere overheidsinstellingen.

Vraag nr. 183
van 1 september 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Onbebouwde percelen — Inventarisatie

Vóór de wet van 28 juni 1978 tot aanvulling van artikel 63 van de wet op de stede bouw werden de ge-

meenten reeds uitgenodigd mede te werken om een inventaris van de onbebouwde percelen gelegen in het Vlaams Gewest te helpen opstellen.

Er werd de gemeentebesturen schriftelijk medegedeeld dat zij voor die bijkomende prestatie 10 frank per geïnventariseerd perceel zouden ontvangen.

Is deze regeling nog geldend, nadat de wet van 28.6.1983 van kracht werd?

Volgens mijn informatie werden de door de gemeentebesturen uitgevoerde werkzaamheden daterend van voor 28.6.1978 evenwel ook niet gehonoreerd.

Ik dring bij de Minister aan dit alsnog te doen, ook al zullen daardoor de lasten van het verleden — in geringe mate — toenemen. Maar ook de financiële situatie van gemeentebesturen vindt menigmaal haar oorzaak in gedragen maar niet vergoede lasten van het verleden, zodat de uitbetaling van de toegezegde 10 frank per geïnventariseerd perceel slechts de uitvoering van een verbintenis is.

Antwoord

Gevolggevend aan de vraag van het geachte lid ben ik van oordeel dat het principe luidens hetwelk de prestaties vrijwillig door de gemeentebesturen geleverd zouden dienen vergoed zoals beloofd, kan onderschrijven.

Voor de prestaties geleverd ingevolge de wettelijke verplichtingen kan dit uiteraard niet gelden. Zulke betaling zou inzonderheid, naar mijn mening, op verzet stuiten van het Rekenhof.

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven mij ten spoedigste de passende voorstellen voor te leggen ter concretisering van deze aangelegenheid.

Vraag nr. 184
van 1 september 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Bouwpercelen — Inventaris

Sinds de wet van 26 juni 1978 tot aanvulling van artikel 63 van de wetgeving op de stede bouw dienen de gemeenten een inventaris bij te houden van de bouwpercelen, die ter beschikking van de belanghebbers moet worden gesteld.

Voor zover mijn (beperkte) ervaring strekt stel ik vast :

dat de gemeentelijke diensten aan het opstellen en „up to date” houden van deze inventaris veel tijd besteden ;

de vergoeding voor deze opgelegde taak is daarbij een probleem, waarover ik u afzonderlijk onderzocht ;

— dat vele eigenaars, die overigens niet verplicht zijn de enquête die het gemeentebestuur organiseert te beantwoorden, dit ook niet doen, waardoor de inventaris als informatie-element voor kandidaatkopers onnuttig is;

— dat als gevolg daarvan de inventaris door weinig belangstellenden wordt geraadpleegd.

Hebben uw diensten dezelfde ervaring, of kunnen zij positieve stemmen doen horen? Ik neem toch aan dat

uw diensten de nuttige (en andere) gevolgen van de wet van 1978 hebben geëvalueerd. In ontkennend geval zou ik de Minister willen suggereren dit te doen.

Als de door mij genoemde ervaringen echter een algemeen karakter hebben, ware het dan niet te overwegen, bij wijze van decreet, deze wettelijke verplichting af te schaffen, al was het maar omdat „De kost stijgt boven de baat”.

Bovendien is ter zake bij de meeste gemeentebesturen wat betreft grondbeleid zo'n bewustwording gegroeid dat zij deze problematiek binnen hun eigen terrein en met de hen geëigende middelen kunnen en ongetwijfeld willen oplossen.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie mededelen.

De inventaris van de onbebouwde percelen heeft ongetwijfeld een zeker, zij het relatief belang. In dit verband kan het volgende worden opgemerkt.

- De inventaris is van belang voor de centrale overheid. Het bestuur van de stedenbouw heeft de beschikbare gegevens verwerkt in de computer, zodat men nu een inzicht heeft in de potentiële bouw mogelijkheden, per deelgemeente, gemeente, gewest, arrondissement, provincie en Vlaanderen. Een inzicht in de potentiële bouw mogelijkheden is een belangrijk gegeven i.v.m. het te voeren beleid inzake ruimtelijke ordening op elk niveau.
- Ook voor de gemeenten is de inventaris van belang, ook hier is hij een belangrijk gegeven m.b.t. het te voeren gemeentelijk beleid.
- De inventaris kan ook van belang zijn voor andere instanties zoals bouwmaatschappijen, intercommunales, GOM's, planbureau, het NIH, de GERV, e.d., hetzij als basisgegevens, hetzij als element voor het richten van hun activiteiten in hun specifiek domein.
- De inventaris kan ook van belang zijn voor particulieren, die aldus toch een overzicht kunnen krijgen van de nog onbebouwde percelen in de gemeente. Het feit dat talrijke eigenaars geen antwoord geven op de vraag betreffende de verkoopbereidheid, doet hieraan geen afbreuk, vermits bij eventuele verkoop van percelen het vrije marktmechanisme toch speelt.
- De inventaris kan ook van belang zijn voor het onderzoek in de RO. In dit verband kan hij een interessant document zijn voor studenten, onderzoekers-teams, urbanisten, planologen, leraren, instituten, e.d.
- De inventaris kan ook van belang zijn i.v.m. overheidsinitiatieven inzake het grondfonds. De klemtoon van het urbanisatiebeleid ligt op de valorisatie van de kernen en de inbreiding. In dit verband levert de inventaris een goed overzicht in de mogelijkheden tot inbreiding.

Rekening houdend met de beschouwingen komt het me voor dat het nut van de inventaris inderdaad opweegt tegen de soms zware inspanningen die de

gemeenten zich moeten troosten om hem op te stellen.

Eens de basisinventaris is opgesteld, is het mogelijk deze bij te houden. Sommige gemeenten werken de inventaris regelmatig bij zodat deze inventaris een beeld geeft van de situatie op het ogenblik.

De inventaris geeft immers slechts een momentopname op een bepaald ogenblik. Andere gemeenten zoeken de gepaste middelen om deze inventaris bij te werken.

In verband met de beleidsproblematiek kan ik de mening van het geachte lid onderschrijven, waarbij gesteld wordt dat de gemeenten in de eerste plaats de plaatselijke behoeften en noden het best kennen en bijgevolg de meest aangewezen instantie zijn om binnen hun eigen terrein en met de hen geëigende middelen deze problemen op te lossen.

Vraag nr. 189 van 6 september 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Gebied tussen Rupel en nieuwe kanaalverbinding te Bornem — Aanvragen tot stortvergunning en vrijwaringsmaatregelen

Ik word ervan in kennis gesteld dat de NV Prayon-Rupel Chemische Bedrijven een vergunning heeft aangevraagd voor het storten van gipsafval in het gebied gelegen tussen de Rupel en de nieuwe kanaalverbinding te Bornem.

De NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel heeft eveneens een aanvraag tot stortvergunning ingediend in kwestieus gebied.

Indien een exploitatievergunning aan een van beide instellingen wordt afgeleverd, gaat ca. 50 ha bosexploitatie en landbouw verloren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke stappen worden door de geachte Minister ondernomen om dit bedreigd gebied zijn natuurlijke waarde te doen behouden?
2. Zal er rekening gehouden worden met de negatieve adviezen van het gemeentebestuur Bornem en de afkeuring van de inwoners van de deelgemeenten: Wintam, Hingens en Eikevliet?
3. Wanneer wordt een beslissing dienaangaande verwacht en wordt bij deze besluitvorming ook een beroep gedaan op biologen, ornitologen, landbouwkundigen enz. ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, gesteld.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een aanvraag tot het wijzigen van het reliëf van de bodem bij het gemeentebestuur van Bornem werd ingediend, met het oog op het storten van gips. Het gemeentebestuur adviseerde negatief.

Deze aanvraag, in het kader van de wet op de stede-
bouw, is momenteel nog in behandeling bij het be-
stuur van de stede- en gemeentebouw.

Daar het gemeentebestuur voor dit gebied een BPA
in voorbereiding heeft, wordt bij het onderzoek reke-
ning gehouden met de gegevens van dit plan.

Vraag nr. 193
van 6 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Gewestplan Herentals-Mol — Wijziging

Het crossterrein Breugelhut te Lille roept contestaties
op in voornoemde gemeente.

Kan de geachte Minister mij verklaren hoe het komt
dat de voorlopige gewestplannen, waarin geen sprake
is van een gebied voor dagrecreatie, gewijzigd zijn?

In het koninklijk besluit houdende vaststelling van
het gewestplan Herentals-Mol dd. 28.7.1978 is er
geen sprake van bezwaren of adviezen van de ge-
meente Lille of particulieren die deze wijziging recht-
vaardigen (gewestplan Herentals-Mol blad 16/3).

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag moet ik het geachte lid
mededelen dat, wegens al te vage gegevens, het niet
mogelijk is de zaak concreet te onderzoeken.

Wat de algemeenheid aangaande het voorzien van
recreatiegebieden in het definitieve gewestplan be-
treft, kan volgende informatie worden gegeven.

De regionale commissie van advies heeft in haar
advies betreffende het gewestplan Herentals-Mol het
algemeen advies, door de commissie uitgebracht over
het gewestplan Turnhout, overgenomen.

In dit algemeen advies stelt de regionale commissie
voor de uitgeruste sportterreinen, op grondslag van
een inventaris te verstrekken door de gemeentebesturen,
als recreatiegebied aan te geven, indien dit ver-
antwoord is. Het advies van de regionale commissie
is gepubliceerd in een bijlage bij het Belgisch Staats-
blad van 20 september 1978.

Verder heeft de gemeente Lille in haar advies betref-
fende dit gewestplan, meer bepaald aangaande de re-
creatieterreinen, een aantal voorstellen geformuleerd,
waarin o.m. sprake is van een terrein waarvoor
machtiging werd verleend voor het houden van oefen-
ritten voor motorrijwielen (punt 221) en waarmede
de regionale commissie haar akkoord heeft be-
tuidt (pag. 22 van de bijlage van het Belgisch Staats-
blad).

Op grond van het advies van de regionale commissie
werden in het gewestplan Herentals-Mol een aantal
recreatiegebieden aangeduid.

Voor de punten waarvoor het advies van de regionale
commissie wordt gevolgd, moet het KB houdende
vaststelling van het gewestplan geen nadere bepalingen
omvatten. Enkel wanneer van het advies van de
commissie wordt afgeweken, moet deze afwijking in
het KB worden gemotiveerd.

Vraag nr. 194
van 8 september 1983
van de heer J. DE MOL

*Inventaris onbebouwde percelen in woongebieden —
Berekeningswijzen en verwerkingsduur*

De inventaris onbebouwde percelen in woongebieden
is niet bedoeld als een louter werkdocument. Deze
inventaris zal ondermeer ter inzage gelegd worden
van het publiek.

Het is tevens bekend dat het Hoofdbestuur voor de
Stede- en gemeentebouw (Dienst Algemeen Beleid) deze inventaris
in het automatisch bestand heeft gebracht. Deze in-
ventaris is één van de elementen die moeten leiden
tot de opbouw van een planologische databank. Door
deze automatische verwerking kunnen via aangepaste
programma's berekeningen worden uitgevoerd.

Deze berekeningen zijn op hun beurt in staat om de
gemeente te helpen een ruimtelijk beleid uit te stippe-
len. Uit de antwoorden op de parlementaire vragen
nrs. 69 (J. Gabriëls) en 100 (J. Valkeniers) blijkt dat
verschillende berekeningswijzen werden aangehou-
den.

Vragen.

1. Werd bij de berekening van het theoretisch aantal
bouwmogelijkheden gebruik gemaakt van ver-
schillende dichtheidsgegevens (zodat andere varia-
belen gebruikt werden voor woongebieden, woon-
uitbreidingsgebieden, woonparken en woonuit-
breidingsgebieden)?
2. Het opbouwen van een ruimtelijk verantwoord
spreidingspatroon voor Vlaanderen is dringend
noodzakelijk. Werd het niveau van de gemeente
— op basis van een hiërarchie van kernen — ver-
werkt in deze dichtheidsgegevens?
3. Met welke andere factoren, dan deze die vermeld
zijn, werd bij de berekening rekening gehouden?
4. In welke verschillende vormen (niveaus, bestem-
ming, oppervlakte...) zijn deze berekeningen uit-
voerbaar?
5. Het controleren, het inpassen, het programmeren...
van deze omvangrijke inventarisatie vergde
een inzet van verschillende krachten over verschil-
lende jaren.
Kan U bij benadering het aantal manuren (enkel
op het Hoofdbestuur Stede- en gemeentebouw) dat aan deze in-
ventarisatie besteed werd, mededelen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik
het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Aan de hand van de gegevens van de inventaris
van de onbebouwde kadastrale percelen gelegen in
de woongebieden van de gewestplannen, werd
door het bestuur een evaluatie uitgevoerd ter be-
paling van het potentieel mogelijk aantal bouw-
percelen dat uit deze onbebouwde kadastrale per-
celen zou kunnen gevormd worden.

Voor de raming van het potentieel mogelijk aantal
bouwpercelen die kunnen gevormd worden uit de
ingesloten onbebouwde kadastrale percelen in de

diverse typen van het woongebied, werden dichtheden gehanteerd in functie van het niveau van de deelgemeente.

Voor de onbebouwde kadastrale percelen welke palen aan een weg werd de lengte langs de straat gedeeld door een aangenomen perceelsbreedte die eveneens bepaald werd in functie van het niveau van de gemeente.

2. Zoals blijkt uit het antwoord op punt 1., werd bij het aannemen van de basisdichtheid en de perceelsbreedte, rekening gehouden met het door het bestuur vastgesteld niveau dat de gemeente inneemt in het hiërarchisch patroon van de kerren.
3. Zoals blijkt uit punt 1 werd naast de bebouwingdichtheid ook rekening gehouden met het type van het woongebied (effectief woongebied, landelijk woongebied, woonuitbreidingsgebied en woonpark) en met de situatie van het betrokken kadastraal perceel (ingesloten, palend aan een weg).
4. Vermits de gegevens in de computer werden verwerkt is het theoretisch mogelijk de resultaten van de raming van het bestuur te verkrijgen volgens de vormen die bepaald worden door de kenmerken van de ingevoerde gegevens. Aldus is het mogelijk gegevens te verkrijgen per deelgemeente, gemeente, gewestplan, arrondissement, provincie en Vlaanderen. Tevens is het mogelijk de oppervlakte, en het aantal van de onbebouwde kadastrale percelen per territoriale eenheid (deelgemeente, gemeente, enz.) te verkrijgen. Tevens zou het mogelijk zijn de gegevens te verzamelen per type woongebied, per niveau (v.d. gemeenten), per aard van het kadastrale perceel (ingesloten, palend aan een weg) of het aantal onbebouwde kadastrale percelen per categorie van oppervlakten.
5. Aan het bestuur van de stedenbouw worden de gegevens gevraagd betreffende de prestaties op het hoofdbestuur, ter verwerking van de gegevens in de computer. Van zohast deze gegevens bekend zijn zullen deze aan het geachte lid worden medegedeeld.

De aandacht wordt er op gevestigd dat, om een idee te kunnen hebben van de omvang van het gepresteerde werk van de inventaris in zijn geheel, daarbij ook de raming zou moeten gevoegd worden van de inspanningen geleverd op het gemeentelijk vlak.

Vraag nr. 195
van 8 september 1983
van de heer J. DE MOL

Inventaris onbebouwde percelen in woongebieden — Verplichting tot opmaken en sanctie bij niet-naleving

In een antwoord op vragen van de heren Gabriels (Vraag nr. 69 van 11 mei 1982) en Valkeniers (vraag nr. 100 van 4 mei 1983) antwoordde u dat op 315 gemeenten 290 de gegevens verstrekten: van 25 gemeenten /ouden de gegevens nog ingewacht worden.

De meeste gemeenten werden echter reeds in de loop van 1980 in de mogelijkheid gesteld om de inventaris (KB 8.1.1980) op te maken. Het klinkt eigenaardig dat meer dan drie jaar nadat de gemeenten verplicht waren deze inventaris op te maken en over te maken aan het Hoofdbestuur, 25 gemeenten het niet nodig vinden om dit te doen. Het lijkt er sterk op dat deze gemeenten deze verplichting aan hun laars lappen.

Door deze weigering om het KB van 8.1.1980 toe te passen vertoeven deze gemeenten niet alleen in de onwettelijkheid maar tevens maken ze een globaal ruimtelijk overzicht voor Vlaanderen onmogelijk. Ze maken eveneens een degelijke aanpak van de ruimtelijke ordening in hun gemeente onmogelijk. Deze situatie is onaanvaardbaar omdat 290 gemeenten zware inspanningen hebben verricht op deze inventaris met vast, tijdelijk of BTK-personeel, op te stellen.

Vragen.

1. Welke gemeenten hebben deze inventaris nog niet opgesteld? Welke redenen geven deze gemeenten op?
2. Welke stappen werden ondernomen om deze gemeenten te verplichten de bepalingen van het KB van 8.1.1980 na te komen?
3. Indien deze gemeenten na verschillende schriftelijke verzoeken geen positieve ingesteldheid vertonen, dringen zich andere maatregelen op. Welke?
4. Alhoewel geen specifieke sanctie voorzien is voor gemeenten die de inventaris niet opmaken, beschikt u over verschillende actiemiddelen. Welke stappen zullen gezet worden om de gemeenten tot naleving te dwingen?
5. Vermits de gemeenten door het niet ter beschikking stellen van deze inventaris de ruimtelijke ordening in hun gemeente hypothekeren en daardoor de particulier en de bouwmaatschappijen schaden, moeten sancties overwogen worden. De aanvragen tot het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in deze gemeenten, kunnen b.v. geweigerd worden totdat deze gemeenten de inventaris hebben opgemaakt. Met deze inventaris kan op een degelijke manier worden uitgemaakt of de reserve in het woon- en/of landelijk woongebied nog voldoende is; hoe kan immers het bestuur van de stedenbouw anders de noodzaak hiervan beoordelen? Zijn hiervoor geen valabele beoordelingsgegevens nodig of moet alles blijven gebeuren met de politiek van de „natte vinger”? Denkt u er aan om de aanvraag tot het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden te laten afhangen van het opmaken van de vernoemde inventaris?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Volgens de gegevens van het hoofdbestuur van de stedenbouw, overgemaakt begin april 1983 hadden 26 gemeenten de inventaris nog niet overgemaakt aan het bestuur.

Het betreft :

Prov. Antwerpen : Antwerpen
 St.-Amands.

Prov. Brabant : Galmaarden
Gooik
Grimbergen
Liedekerke
Drogenbos
Linkebeek
Herent
Landen.

Prov. West-Vlaanderen : Zuienkerke
Vleteren
Lichtervelde
Alveringem.

Prov. Oost-Vlaanderen : Kaprijke
Destelbergen
Zwalm.

Prov. Limburg : Beringen
Leopoldsburg
Opglabbeek
Ham
Hamont-Achel
Alken
Hoeselt
Lanaken
Voeren.

Het verslag van het bestuur bevatte geen nadere gegevens omtrent de redenen waarom deze gemeenten de inventaris nog niet hebben overgemaakt.

2. Aan het hoofdbestuur werd gevraagd contact te nemen met deze gemeenten. De bedoeling is na te gaan wat de gebeurlijke problemen zijn die deze gemeenten ondervinden bij het opstellen van de inventaris.
3. Aan de hand van de gegevens betreffende de moeilijkheden of motieven van de betrokken gemeenten zal worden nagegaan welke de meest passende maatregelen zijn die dienen getroffen.

Ik betwijfel het nut van sanctionerend optreden tegen instanties, die tevens beleidsverantwoordelijkheid dragen. Het komt me voor dat passend overleg en begeleiding beter tot het gewenste resultaat, met name dat ook voor die gemeenten de inventaris wordt opgemaakt, zal leiden.

4. zie 3.
5. De woonuitbreidingsgebieden worden in principe aanzien als reservegebied voor toekomstige woonwijken. Als algemene regel geldt dat deze gebieden maar voor woningbouw mogen benut worden wanneer de noodzaak daartoe bewezen is. Om hierover te kunnen oordelen moeten de behoeften aan nieuwbouw in de toekomst afgewogen worden tegen de bouwmogelijkheden in de woonzones.

De inventaris der onbebouwde percelen is in deze evaluatie in zoverre van belang dat deze inventaris toelaat een betere evaluatie te maken van de beschikbare potentiële mogelijkheden in de woonzones. Bij gebrek aan deze inventaris moet de evaluatie gebeuren via een raming van de oppervlakte van de nog onbebouwde gedeelten in de woonzone.

Een moeilijker probleem stelt de evaluatie van de behoeften aan nieuwbouw in de toekomst. Hierbij moet o.m. rekening worden gehouden met de evo-

lutie van het aantal gezinnen in de betrokken gemeente of deelgemeente.

De inventaris der bouwgronden heeft, in de problematiek van het benutten van de woonuitbreidingsgebieden, derhalve een zeker, maar toch relatief, belang.

Stellen dat het benutten van de woonuitbreidingsgebieden afhankelijk wordt gesteld van het opmaken van de inventaris der onbebouwde percelen, lijkt me geen goede beleidsmaatregel.

Vooreerst is de inventaris van een relatief belang bij de hogergenoemde evaluatie en bestaan zo nodig andere middelen om de potentiële bouw mogelijkheden te ramen. Vervolgens zou men niet de gemeente, maar wel de aanvrager, namelijk deze die een voorstel tot bouwen of verkavelen in een woonuitbreidingsgebied indient, sanctioneren.

Bovendien is het op het administratieve vlak aanvechtbaar dat een beslissing omtrent een concrete aangelegenheid (bouw- of verkavelingsaanvraag) afhankelijk wordt gesteld van het initiatief van een gemeente.

Vraag nr. 196
van 8 september 1983
van de heer J. DE MOL

*Inventaris onbebouwde percelen in woongebieden —
Publikatie*

Op de parlementaire vraag nr. 100 van 11 mei 1982 van de heer Valkeniers antwoordde u ondermeer dat deze gegevens zullen gepubliceerd worden. Over de vorm, de gedetailleerdheid, de verspreiding, werd op dat ogenblik niets meegedeeld.

Vermits deze inventaris steunt op gegevens van de toestand 1979, is een dringende publikatie noodzakelijk. Deze publikatie moet dermate zijn dat ze bruikbaar is op verschillende planningsniveaus. Het is o.i. noodzakelijk dat de gemeente over de berekende gegevens van haar grondgebied zou beschikken. Op basis van deze inventaris kan de gemeente haar ruimtelijk beleid beter onderbouwen.

Maar ook en vooral op het niveau Vlaanderen moet deze inventaris gebruikt worden om de overtollige woonuitbreidingsgebieden drastisch terug te dringen.

De publikatie en vooral het gebruik ervan voor de beoordeling van ondermeer de aanvragen voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden is een dringende noodzaak.

Vragen.

1. De publikatie van de berekende gegevens van de inventaris moet op een zo ruim mogelijke schaal gebeuren. Zo dienen alle provinciale directies stedenbouw, provinciale besturen en stedenbouw, alle bouwmaatschappijen, bepaalde intercommunales en de gemeentebesturen over het gebied waarover ze bevoegdheid hebben, te worden ingelicht. Deze bewerkte gegevens moeten ook ter beschikking gesteld worden van andere besturen die rechtstreeks of onrechtstreeks met de ruimtelijke planning te maken hebben; we denken hier aan het Planbureau, NIH, NIS, het kadaster, GOM, GERV enz.

Tevens moeten de diverse publikaties te koop aangeboden worden aan alle particuliere belangstellenden. Kan u zich met deze zienswijze akkoord verklaren?

2. De vorm van de publikatie kan zowel als drukwerk of in bepaalde, wel omliggende, strenge voorwaarden bestaan in het automatisch kopiëren van gegevens.
Is dit ook uw mening?
3. Vermits de gegevens de toestand van 1979 betreffen is dringend publiceren noodzakelijk. Tevens is in het KB van 8.1.1980 voorzien in een actualiseringsfase.
Wanneer worden de bewerkte gegevens gepubliceerd?
Wanneer zal de actualiseringsfase worden ingezet?
4. De publikatie van de berekende gegevens is o.i. een waardering van het werk dat het Hoofdbestuur van Stedebouw verricht heeft. Wat zijn de wensen van dit bestuur ten aanzien van de publikatie en het gebruik van deze inventaris?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. De eigenlijke inventaris heeft betrekking op het aantal onbebouwde percelen in goedgekeurde verkavelingen enerzijds en het aantal onbebouwde kadastrale percelen in de woongebieden anderzijds. Er is m.i. geen bezwaar dat officiële instanties kennis zouden nemen van deze gegevens. Zij kunnen daartoe contact nemen met het hoofdbestuur van de stedebouw.

Particulieren kunnen op de gemeente inzage nemen van deze inventaris van de gemeente, ingevolge art. 5 van het KB van 21 februari 1980. Er kan dus gesteld worden dat de gegevens van deze inventaris op dit ogenblik reeds een zekere vorm van openbaarheid hebben.

2. Per gemeente kan het aantal fichen meerdere dui-zende bedragen.
Voor het geheel van de inventaris mag voor Vlaanderen om en nabij het miljoen steekkaarten geraamd worden.

Het is materieel niet doenbaar al deze gegevens te publiceren. De feitelijke toestand evolueert bovendien dagelijks, bij elke verkoop of bebouwing van een perceel treedt verandering op: verandering van eigenaar of verandering van statuut (van onbebouwd naar bebouwd).

De publikatie zou slechts een momentopname zijn van een toestand die dagelijks verandert.

Een ter inzage leggen van de zo actueel mogelijke inventaris lijkt in de gegeven omstandigheden de meest praktische vorm van openbaarheid.

3. Een aantal gemeenten houden regelmatig de inventaris bij; anderen zoeken naar de gepaste mid-delen om de inventaris te actualiseren.
4. Naast de appreciatie van het werk gepresteerd op het hoofdbestuur moet ook het werk van de gemeenten gewaardeerd worden, die dank zij soms

zware inspanningen, de inventaris hebben opge-steld en hem bovendien actualiseren. Betreffende de publikatie in het algemeen werden aan het hoofdbestuur een aantal problemen begin juni voorgelegd. De zienswijze van het bestuur wordt nog ingewacht.

Vraag nr. 198 van 8 september 1983 van de heer L. DIERICKX

Terrein Tempeliershof te Middelkerke — Bestem-ming

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij medede-len welke bestemming de maatschappij Interbell (In-tercom) zal geven aan een terrein van ongeveer 40 ha (Tempeliershof), gelegen op het grondgebied van Spermalie (Middelkerke).

Is het waar dat op dit terrein een produktie-eenheid zou opgericht worden die werkt voor de nucleaire industrie?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Volgens het gewestplan Oostende-Middelkust dat bij **KB** van 26 januari 1977 is vastgesteld, heeft het **Tem-peliershof** de bestemming van agrarisch gebied. Er bestaat voor dit gebied geen BPA.

Voor zover uit ingewonnen inlichtingen blijkt, is noch bij de gemeente, noch bij de provinciale directie van de stedebouw een aanvraag bekend strekkende tot het oprichten van een produktie-eenheid voor nucleaire industrie.

Vraag nr. 199 van 15 september 1983 van de heer P. PEETERS

Bouw- of verkavelingsvergunning — Weigering na gewestplanwijziging

Kan de geachte Gemeenschapsminister mededelen of Stedebouw een bouw- of verkavelingsvergunning kan weigeren zo de Raad van State de bestemming van het gewestplan voor kwestieus perceel vernietigde en bebouwing in zijn arrest opnam?

Zo het antwoord positief is, welke is dan de juiste waarde van het vernietigingsarrest van de Raad van State?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Uit de vraagstelling blijkt dat het gaat om een geval waarbij de Raad van State een bepaald gedeelte van het gewestplan vernietigde en bovendien uit het ar-rest blijkt dat het bedoelde gebied de bestemming van woongebied heeft.

Dit kan b.v. het geval zijn waarbij het bewuste perceel opgenomen was in het woongebied van het ontwerp-gewestplan terwijl het gewestplan geen bouwzone meer voorzagt (b.v. landbouwgrond of groene zone) en waarbij deze aanpassing volgens de Raad van State geen juridische grond vindt in het openbaar onderzoek.

In dit geval kan de vernietiging van het betrokken deel van het gewestplan voor gevolg hebben dat de oorspronkelijke bestemming bepaald in het ontwerp-gewestplan ook in het definitief gewestplan moet behouden worden.

Toch betekent dit niet dat ipso-facto bouw- en verkavelingsvergunningen kunnen afgeleverd worden.

Zo is het denkbaar dat de bouw- of verkavelingsaanvraag in tegenstrijd is met de vereisten van de goede stedenbouwkundige aanleg zoals overdreven bebouwingsdichtheid, te grote bouwhoogte, te grote terreinbezetting, e.d. In dit laatste geval moet de aanvraag geweigerd worden niet om planologische, maar om stedenbouwkundige redenen.

De waarde van zulkdanig arrest van de Raad van State is dat de bestemming van het gewestplan op die bepaalde plaats vernietigd wordt en men zich derhalve niet meer op deze bestemming mag beroepen bij de beoordeling van bouw- en verkavelingsaanvragen. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat buiten de bestemming van het gewestplan nog dient rekening gehouden met andere wettelijke bepalingen ter zake zoals de gebeurlijke latere herziening van het plan en de vereisten inzake goede stedenbouwkundige aanleg.

Vraag nr. 200
van 15 september 1983
van de heer L. DIERICKX

Euro-jachthaven te Nieuwpoort — Kostprijs en aanleg van de omgeving

In verband met het aanleggen van een Euro-jachthaven te Nieuwpoort verzoek ik de geachte Minister mij de volgende inlichtingen te willen verstrekken.

1. Wat is de kostprijs voorzien voor de aanleg van het insteekdok en de eventuele accommodatie? Wie financiert dit project? Zijn er reeds kredieten voorzien?
2. Is de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VWV) van plan een gebouw op te richten rond het insteekdok? Zo ja, welk soort van gebouw?
3. Is er een speciaal BPA voorzien in verband met het project?
4. Is er een bufferzone voorzien tussen de gebieden van de watersportkring van de luchtmacht en het natuurreservaat?
5. Volgens het bestaand plan zouden onder de appartementen kleine werkplaatsen, winkels, handelszaken opgericht worden die betrekking hebben op de zeilsport, daar waar de handelszaken langs de havengeul over een uitgebreide zeilservice beschikken.
Meent u niet dat men op deze manier een stad binnen een stad creëert?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Binnen het kader van mijn bevoegdheid beschik ik niet over gegevens betreffende de kostprijs van het insteekdok en eventuele accommodatie.

Deze werken behoren tot de bevoegdheid van het bestuur der waterwegen dat ressorteert onder het Ministerie van Openbare Werken.

2. Voor zover geweten, is geen bouwaanvraag bekend tot het oprichten van een gebouw ten behoeve van genoemde vereniging.
3. Op 8 november 1981 heeft een vergadering plaats gehad te Nieuwpoort waarbij de gemeente een voorontwerp BPA „Novus Portus” heeft voorgesteld aan het bestuur van de stedenbouw. Dit voorontwerp heeft betrekking op het gebied ten zuiden van de Havenstraat en slaat in hoofdzaak op het gebied van het insteekdok en de zone die in het gewestplan is aangeduid als zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Sindsdien zijn geen nieuwe initiatieven in verband met dit voorontwerp BPA bekend.
4. Bij ontstentenis van een bij besluit goedgekeurd BPA is het gewestplan het aanlegplan dat de bestemming van het betrokken gebied vaststelt. Er kan verwezen worden naar de bepalingen van het gewestplan Veurne-Westkust dat bij KB van 6.12.1976 is vastgesteld.

5. Zie punt 4.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 58
van 6 september 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Huurders sociale woningen — Kostencontrole

Huurders van een sociale woning moeten, naast de huurprijs voor de woning, vaak nog allerlei kosten en lasten betalen. Voor verwarming, water en elektriciteit, voor onderhoud van gemeenschappelijke delen of van gemeenschappelijk groen enz.

Deze kosten moeten aangerekend worden tegen kostprijs (artikel 8 van het KB van 18.12.1979).

Meestal moet per maand een voorschot worden betaald en wordt na afloop van een bepaalde termijn een afrekening gestuurd. Over de aanrekening van die kosten bestaan echter veel klachten, vooral omdat ze vaak eenzijdig worden verhoogd en omdat de huurder meestal geen enkele controle heeft op de berekening.

De meeste maatschappijen voor sociale huisvesting staan namelijk op het standpunt dat zij als openbare dienst geen verantwoording verschuldigd zijn en dat zij gecontroleerd worden door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de gewestelijke maatschappijen.

Enkele Brusselse vrederechters en onlangs ook de vrederechter van Zelzate zijn het met dat standpunt echter niet eens. De vrederechter van Zelzate stelt uitdrukkelijk dat „de huurder in staat moet gesteld worden de stavingstukken in te zien in de loop van de week die volgt op de dag van de jaarlijkse afrekening”. Nog steeds volgens de vrederechter is het controlerecht van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of de gewestelijke maatschappijen geen beperking van het recht op eigen controle en inzage.

Graag zou ik nu van de bevoegde Minister willen vernemen wat inderdaad de rechten van de huurders van sociale woningen zijn, inzake de kostencontrole.

Antwoord

Aangezien de volkshuisvesting een geregionaliseerde materie is, is er voor de drie gewesten een verschillende reglementering van kracht, zowel wat betreft de basisreglementering vastgesteld bij koninklijk besluit of bij besluit van de Executieve van het betrokken gewest als de ministeriële uitvoeringsbesluiten.

Voor het Vlaamse Gewest wordt in het ministerieel besluit van 12.2.1980 een opsomming gegeven van de uitgaven die de erkende vennootschappen onder de vorm van verschillende vergoedingen bij de huurders mogen terugvorderen.

Bedoeld besluit bevat echter geen enkele bepaling waarbij de erkende vennootschappen er toe gehouden zijn enige verantwoording daaromtrent aan hun huurders voor te leggen.

Evenwel zal ik over korte tijd normatieve voorstellen ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voorleggen, waarbij de belangen van de huurders van een sociale woning correct zullen gevrijwaard worden; aldus zal ook inzake de kostencontrole rechtszekerheid verschaft worden.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 41
van 4 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Putwater in Noord-Limburg — Nitraatverontreiniging

Nadat eind 1983 gebleken was dat de bodem en een aantal gewassen in de Brabantse Kempen (Nederland) een te hoge concentratie van cadmium bevatten, werd een aantal particuliere bronnen onderzocht.

Hoewel het onderzoek zich in eerste instantie toegeeft op de aanwezigheid van zware metalen, werd echter ook de concentratie aan nitraat gemeten.

In 18 van de 27 putten die in de Brabantse Kempen nog in gebruik zijn, werd een te hoge concentratie nitraat vastgesteld.

Volgens Dr. Ir. De Brouwer, plaatsvervangend regionaal inspecteur van de volksgezondheid in

Noord-Brabant, is het gebruik van dergelijk water ten sterkste af te raden voor zuigelingen.

Aangezien thans in Noord-Limburg een drinkwateronderzoek plaatsgrijpt, vernam ik graag:

1. a) of de drinkwaterputten benevens op de aanwezigheid van zware metalen, werden onderzocht op de aanwezigheid van nitraat;
 - b) of dergelijk onderzoek mogelijk reeds in het verleden werd uitgevoerd;
2. zo ja, welke de resultaten hiervan waren voor de verschillende gemeenten;
3. zo neen, of een dergelijk onderzoek niet hoogst wenselijk wordt geacht;
4. of het niet wenselijk is het water te controleren dat op de kampeerterreinen in Noord-Limburg wordt opgepompt;
5. of en welke maatregelen op gebied van de volksgezondheid werden of zullen worden getroffen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid, de volgende gegevens te verstrekken op de door hem gestelde vragen.

1. a. Het onderzoek op de kwaliteit van het putwater in het Noorden van Limburg is nog steeds bezig. Via een BTK-project wordt de inventaris opgemaakt in de gemeenten Lommel, Neerpelt, Overpelt.

Uit de inventaris worden deze putten geselecteerd als zijnde cat. 1, die huizen bevoorraden waar geen waterleiding voorhanden is noch in de woning noch op straat.

Bij deze putten van cat. 1 wordt een meer uitgebreid onderzoek verricht te weten een bacteriologisch, nitraten- en zware metalen onderzoek.

 - b. In het verleden werd geen systematisch onderzoek verricht op nitraten.
2. Wat betreft de resultaten van de nitraatbepaling zijn momenteel alleen de analyses bekend van het water van de putten cat. I voor de gemeente Neerpelt.

Het betreft 220 putten waarbij in 16,8 % der gevallen een overschrijding werd vastgesteld van de Belgische norm, die 76 mg/l bedraagt.

Deze resultaten werden medegedeeld aan de heer Burgemeester van de betrokken gemeente.
4. Het drinkwater van de kampeerterreinen, waarvoor de kampleider subsidie vraagt bij het NWK, wordt jaarlijks gecontroleerd op drinkbaarheid tijdens de lentemaanden.
5. Door Volksgezondheid werden de volgende maatregelen vooropgesteld.
 1. Bij overschrijding van de norm wordt aangeraden aan te sluiten op het distributienet van de waterleiding.
 2. Bij overschrijding van de norm mag het drinkwater niet gebruikt worden voor de bereiding van zuigelingenvoeding.

3. De Gezondheidsinspectie maakt deel uit van de aalcommissie die tot doel heeft een politie-reglement op te stellen om het storten van aal te reglementeren.

Vraag nr. 44
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
 Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
 Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Geen enkel kabinetslid werd tot nu toe bevorderd of benoemd.
- 2 en 3. Gezien het negatief antwoord op punt 1 van de vraag, zijn de punten 2 en 3 van de vraag zonder voorwerp.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 174
van 19 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Departementen van de Gemeenschapsministers — Alcoholhoudende dranken in kantines

Graag vernam ik voor elk van de onder uw bevoegdheid staande diensten of zij beschikken over een kantine waar alcoholhoudende dranken worden geserveerd.

Tijdens welke uren en dagen zijn die kantines open en hoelang?

Welke is de dagelijkse gemiddelde omzet van alcoholhoudende dranken?

Zijn daar sterke dranken bij en zo ja, welke en in welke verhouding tot de „lichte alcoholhoudende”?

Hoeveel personen maken gemiddeld gebruik van deze kantine?

Is er in de afgelopen vijf jaar enige verandering geweest in de reglementering van deze kantines en zo ja, welke?

Zijn deze kantines in de afgelopen vijf jaar totaal gesloten geweest of heeft men verbod uitgevaardigd om buiten de middagmaaltijden alcoholhoudende dranken te bestellen?

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de instellingen van openbaar nut die onder mijn gezag of toezicht staan, te weten de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, niet over een kantine beschikken waar alcoholhoudende dranken worden geserveerd.

Bij de OVAM kunnen lichte alcoholhoudende dranken naast frisdranken verkregen worden via een verdeelautomaat.

Bij de WZK en de VWZ worden er geen alcoholische dranken ter beschikking van het personeel gesteld.

Vraag nr. 181
van 4 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Dioxinehoudende stoffen — Produktie en invoer

In Nederland werd vastgesteld dat bij de verbranding van o.m. plastic huisvuil vlieggas vrijkomt, dat het gevaarlijke gif dioxine bevat. Deze vaststellingen zijn vermeld in een rapport van de Amsterdamse stadsreiniging naar aanleiding van een onderzoek door de Amsterdamse Universiteit.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of in Vlaanderen vuilverbrandingsinstallaties werkzaam zijn die dergelijk dioxinehoudend vlieggas produceren ;
2. of in het verleden dergelijk vlieggas naar Vlaanderen vanuit Nederland werd overgebracht;
3. of in Vlaanderen momenteel fabricage- of produktiemethoden gebezigd worden waarbij dioxine vrij komt?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. Uit diverse buitenlandse studies is reeds gebleken dat dioxineverbindingen voorkomen in vlieggas en rookgassen, afkomstig van de verbranding van organische materialen, de klassieke brandstoffen inbegrepen.

Aldus kan men stellen dat ons milieu reeds sinds mensenheugnis geconfronteerd wordt met de aanwezigheid van dioxine in lucht, bodem en water.

Ten einde het probleem kwantitatief te omschrijven, werd aan het SCK te Mol reeds in 1982 opdracht gegeven de toxische koolwaterstoffen in vlieggas en rookgas van huisvuilverbrandingsovens te meten.

Deze studie is nog steeds lopend.

Uit de eerste resultaten blijkt dat, zoals verwacht werd, genoemde stoffen voorkomen in de orde-grootte van maximaal enkele tientallen deeltjes per miljard, en dit naast tal van andere giftige en niet-giftige organische verbindingen.

Deze concentratie is niet hoger of lager dan die welke in andere landen gemeten werd, en levert geen acuut gevaar op.

De vraag dient echter gesteld of de globale emissie van dioxines en andere toxische organische verbindingen, ten gevolge van de verbranding van brandstoffen en afvalstoffen, niet van nabij moet onderzocht worden m.b.t. hun effect op het leefmilieu.

Het is in deze context dat tal van buitenlandse studies moeten gesitueerd worden.

Men begint immers zeer recent pas de aard van de dioxinegiftigheid te begrijpen en welk effect het veroorzaakt in het menselijk lichaam.

In ieder geval wordt deze problematiek, zowel in binnen- als buitenland, op de voet gevolgd.

2. Het is mij niet bekend dat het door u aangeduide vlieggas vanuit Nederland naar Vlaanderen werd gebracht.

Gelet op wat ik in sub. 1 evenwel heb vermeld, is het natuurlijk zo dat alle vlieggas in min of meerdere mate dioxines bevat.

Dus ook de vliegassen van huisvuilverbrandingsovens en elektriciteitscentrales, die in het verleden vanuit Nederland naar Vlaanderen werden gebracht.

Ik herhaal echter dat het hier gaat om enorm lage concentraties, die vroeger onmeetbaar waren maar die thans, met behulp van zeer gesofistikeerde meetapparatuur en -methodes, kunnen aange-toond worden.

3. Uit de meldingsgegevens tot op heden verwerkt, blijkt geen afval gecontamineerd met dioxines zijn oorsprong te vinden in een bedrijf in het Vlaamse Gewest.

Hieraan dient opnieuw toegevoegd, zoals uiteengezet in sub. 1, dat tijdens iedere verbranding van fossiele brandstoffen en organisch materiaal in zeer beperkte mate dioxines geproduceerd worden, die hetzij in de vliegassen, hetzij in rookgassen terecht komen.

Vraag nr. 183
van 4 augustus 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Industriële stortplaatsen — Gebrekkige bodemafdekking te Helchteren

Volgens onze informatie is in de uitbatingsvergunning van de stortplaats voor industrieel afval Remo te Helchteren gestipuleerd dat de bodem dient afgedekt te worden met een plasticfolie om insijpeling van giftige afval in het grondwater te voorkomen. Onlangs werd echter vastgesteld dat deze folie over tientallen meters gescheurd is en op enkele plaatsen zelfs verdwenen. Desondanks werden de stortactiviteiten niet onderbroken.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Is het afdekken met een plasticfolie inderdaad voorgeschreven in de uitbatingsvergunning van deze stortplaats? Zo ja, vernam ik gaarne onder welke stringente voorwaarden dit dient te geschieden?
2. Zijn de diensten van de geachte Minister op de hoogte van de gebrekkige bodemafdekking ter plaatse? Zo ja, welke maatregelen werden en/of zullen genomen worden om dit euvel op korte termijn te verhelpen? Werd een verontreiniging van het bodemwater vastgesteld?
3. Welke soortgelijke gebreken werden reeds eerder vastgesteld op andere stortplaatsen? Gaarne een vermelding van de stortplaats, de aard van de overtreding en de datum van vaststelling. Welke sancties werden hiervoor opgelegd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De exploitatievergunning - Dos. nr. 3530WIII dd. 16.6.1983, toegestaan voor een klasse I stortplaats voor een termijn van 3 jaar, bepaalt in artikel 7 § 3 : de afsluitlaag kan bestaan uit een homogene laag van ondoorlatend bodemmateriaal van minstens 0,5 m dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen.

2. Door de toezichhoudende ambtenaar werd op 5 juli 1983 de voornoemde site voorlopig opgeleverd.

Vastgesteld werd dat het drainagesysteem uitgevoerd is conform aan de vergunningsvoorwaarden, t.t.z. dubbel systeem met drainage onder folie en drainage bovenop de folie, waarop een laag klei met kalk (80 cm) aangebracht werd.

Door Lisec worden watermonsters geanalyseerd.

Tot op heden werd geen verontreiniging van het grondwater vastgesteld.

3. Gezien de klasse I stortplaats Remo pvba de eerste stortplaats is, in het Vlaamse Gewest, waar industriële en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen mogen gestort worden, overeenkomstig het decreet dd. 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstof-

fen en zijn uitvoeringsbesluiten, kan er nog geen vergelijking gemaakt worden met andere klasse I stortplaatsen.

Vraag nr. 184
van 9 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Beerse — Storten van afval

Het is nog niet zo lang geleden dat Beerse massaal in verzet kwam tegen het Nederlands afval. Dank zij de samenwerking en kordate houding van de plaatselijke m i ticugroeperingen werden van overheidswege maatregelen getroffen om deze afvaltoevoer te stoppen.

Deze „vuile” episode is voor Vlaanderen nu afgesloten.

Maar de afvalperikelen blijven te Beerse bestaan. Inderdaad, de fel gecontesteerde stortplaatsen te Beerse waarop PVBA Zegwaard massa's afval deponeerde, werd nog steeds niet afgewerkt.

Bovendien wordt gemeld dat de firma Leysen nog steeds een vuilnisbelt in uitbating heeft op de terreinen van de heer Dockx waarvoor geen vergunning zou bestaan.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Na het stopzetten van de toevoer van Nederlands afval op de stortplaats te Beerse, werd niet overgegaan tot het saneren van dit terrein.
Op wat wordt gewacht om tot sanering over te gaan?
2. Is het waar dat de firma Leysen op onwettelijke wijze een stort exploiteert op de terreinen van de heer Dockx?
3. Er bevindt zich een put, palend aan de visvijver van de gemeente Beerse, aan het oosteinde, waarin zich afval bevindt. Wat belet de overheid (of eigenaar) om de afval aldaar op te ruimen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. - 3. De toestand op de stortplaats te Beerse, eigendom Zegwaard BV, bleef tot op heden onveranderd, gezien de gemeente de stortplaats heeft gesloten en verzegeld op 21.1.1983. Gezien de gemeente en de exploitant in een gerechtelijke procedure zijn gewikkeld, kan OVAM alleen bemiddelend optreden en wachten op de uitspraak van de rechtbank.
2. De vergunning van de heer A. Bockx — ref. 47.797 f2/GP/DVW, werd afgeleverd op 7 oktober 1982 en verliet op 15 mei 1983.

De vergunningsaanvraag, overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1.4.1982, houdende nadere bepalingen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen, werd op 11 mei 1983 als ingediend beschouwd.

Door de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen werd op 30 juni 1983 een vergunning afgeleverd.

Op 2 augustus 1983 werd een beroep ingesteld bij de Vlaamse Executieve door OVAM, ingevolge artikel 27, § 2 van het decreet dd. 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Overeenkomstig voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1.4.1982, houdende nadere bepalingen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning, artikel 5, § 6, wordt de vergunning geschorst tot op de datum dat over dit beroep uitspraak wordt gedaan, gezien OVAM een beroep heeft ingesteld.

Gezien het voorgaande, zijn sedert 2 augustus 11. alle stortactiviteiten gestopt op voornoemde site.

Vraag nr. 186
van 18 augustus 1983
van de heer A. DENYS

Micro-elektronica — Nieuwe mogelijkheden in het onderwijs

In een parlementaire vraag (van 27 januari 1983) gericht aan de heer Coens, Minister van Onderwijs, heb ik zijn aandacht gevraagd voor de grote uitdaging van de nieuwe informatietechnologieën en de ontwikkeling van het onderwijs in verband met de micro-elektronica.

Het is een onloochenbaar feit dat deze belangrijke evolutie zware eisen stelt aan de onderwijs- en beroepsopleidingstelsels. Ook de behoefte aan een technische cultuur bij de bevolking, moet beschouwd worden als een fundament van deze beroepseducatie.

Om hieraan te voldoen, lijkt mij een publieke bewustmaking — in de geest van de mededeling van de Commissie van de EEG (Doc. 82/296 van 3 juni 1982) — uiterst belangrijk en noodzakelijk.

De buitenlandse voorbeelden, zoals de televisie-serie in Engeland, namelijk „Computer Literary Project” van de BBC, en de burgerinformatica in Nederland, wijzen op de richting hoe het grote publiek beter kan ingelicht worden over het gebruik en de verwerking van deze informatica-systemen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen, of er in Vlaanderen reeds plannen of projecten gemaakt zijn, die voorzien in een dergelijke bewustmaking.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op mijn antwoord aan de heer A. Laridon, dd. 5.2.1982, aangaande de invoering en de stand van zaken i.v.m. Informatietechnologie en Onderwijs.

Sinds deze datum hebben zich enkele ontwikkelingen voorgedaan, die een duidelijk bewijs leveren van de ernst ter zake van de Vlaamse regering.

Er is vooreerst het project „Invomec” dat werd gestart in november 1982. Dit project heeft als doel :

docenten aan industriële hogescholen én universiteiten bij te scholen op het gebied van de micro-elektronica, inzonderheid op het terrein van het computer gestuurd ontwerp en de realisatie van VLSI. In een tweede fase, die op 1 oktober a.s. ingaat, start de praktische training van een 40-tal docenten en assistenten in het Invomeccentrum te Leuven. In een derde fase dient het multiplicator-effect te spelen, d.w.z. dat in de respectievelijke hogescholen en universiteiten in de „klassieke-elektronica”-opleidingen deze nieuwe technologieën worden geïntegreerd, zodat de afgestudeerde ingenieurs over de know how beschikken om in hun werkgebied deze specifieke materies toe te passen als basis voor proces- en productinnovatie. Tijdens deze derde fase wordt blijvende steun verleend aan de betrokken instellingen via bijscholingscycli, stages van studenten en het ter beschikking stellen van aangepaste computerprogramma's. Dit project dat in '85 eindigt, zal worden verdergezet binnen het kader van het Superlab, waarvan de definitieve uitbouw en werking zullen deel uitmaken van het overleg tussen de betrokken partners en de Executieve.

Naast dit initiatief voor het hoger onderwijs, werd tijdens „Flanders' Technology” een studiedag „Onderwijs en informatie-technologie” georganiseerd, in samenwerking met de betrokken onderwijsmiddelen. Het doel bestond er in de verschillende visies op nieuwe technologieën en onderwijs met elkaar te confronteren, kritisch te onderzoeken en te bespreken.

Een tweehonderdtal belangstellenden uit de onderwijsmiddelen, sociale partners, inspectie, administratie en inrichtende machten, werkten actief aan deze confrontatie mee. Er kwamen zoveel onzekere en controversiële punten aan bod, dat werd gesteld een nieuwe discussiedag aangaande deze problemen te organiseren. Er wordt gedacht aan de opleiding van lesgevers, de opmaak van leerplannen, financiële en technische aspecten van de aankoop en onderhoud van computerinfrastructuur, bijscholing van belangstellenden in het onderwijs voor sociale promotie enz.

In deze discussiedag zal vooral worden gepoogd een overzicht te geven van de stand van zaken in het onderwijs en zullen verschillende samenwerkingsmodellen worden onderzocht.

Een beleidsnota inzake onderwijs en nieuwe technologieën zal aan de Executieve worden voorgelegd en hierin zullen een aantal duidelijke beleidslijnen voor de eerstvolgende jaren worden vastgelegd. Hierbij zal worden gestreefd naar een maximale samenwerking tussen overheid en inrichtende machten en administratie, met als doel zowel de aanwending van de steeds schaarser wordende middelen, de resultaten in de klas en in het labo, en bij elke individuele leerling of student, te optimaliseren. Hierbij zal ook de regionale samenwerking en de inschakeling van de media moeten geconcretiseerd worden.

Structureel en inhoudelijk komt er in de verschillende onderwijsnetten, vormen en niveaus inzake informatietechnologie, heel wat aan bod.

Het is zeker niet voldoende, maar een overhaaste invoering van „om-het-even-wat”, kan de chaos op het terrein alleen maar vergroten. Basis blijft dat in het onderwijs, het kind en de jonge volwassenen wor-

den voorbereid op het leven in een maatschappij, waarin deze nieuwe technologieën op verschillende gebieden en onder verschillende vormen voorkomen.

Hun opdracht zal o.m. liggen in het optimaal en beheerst gebruik van deze middelen.

Vraag nr. 187
van 18 augustus 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Middelkerke — Watertekort

Zoals reeds eerder tijdens de huidige vakantieperiode werden bevolking en toeristen, binnenlandse en buitenlandse, op zondag 14 augustus 1983 en deels nog op maandag 15 augustus 1983, opnieuw onaangenaam verrast door tekort aan drinkwater.

Gegeven dat het niet de eerste maal is dat zich watertekort te Middelkerke voordoet, worden, aan het adres van de overheid, eigenlijk de volgende vragen gesteld.

1. Welke is de grondoorzaak die aan de basis ligt van de aangeklaagde toestand (het feit van een toeristisch piek-moment kan geen verontschuldiging zijn)?
2. Welke maatregelen werden genomen sedert het watertekort van juli laatstleden, toen op TV aangekondigd tijdens een interview?
3. Welke zijn de maatregelen met vermelding van de begrotingsweerslag en timing, vereist om een definitieve oplossing te verzekeren aan dit probleem van volksgezondheid?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Op zondag 14 augustus 1983 is er inderdaad een onderbreking geweest van de drinkwatervoorziening te Middelkerke. Dit was een gevolg van een breuk op de toevoerleiding Oostende-Middelkerke. Om de herstelling mogelijk te maken, diende de watertoevoer op zondag 14 augustus 1983 enkele uren onderbroken te worden, waardoor de watervoorziening te Middelkerke tijdelijk verstoord werd. De bevolking werd via de media van de toestand op de hoogte gebracht.
2. De moeilijkheden van zondag 14 augustus 1983 waren het gevolg van een technisch incident. In juli waren er moeilijkheden omdat onvoldoende drinkwater naar Middelkerke kon aangevoerd worden. Omdat verschillende watermaatschappijen bij de drinkwatervoorziening van de kust betrokken zijn, heb ik onmiddellijk op mijn kabinet een coördinatievergadering belegd. Hierop waren de waterdiensten van Oostende en Middelkerke evenals de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling (TMVW) vertegenwoordigd. Als gevolg hiervan werd door de TMVW een noodpomp geïnstalleerd, waardoor meer water naar Middelkerke kon verpompt worden en meteen de moeilijkheden konden ondergaan worden.

3. De grondoorzaak van de chronische moeilijkheden met de drinkwatervoorziening te Middelkerke is echter van structurele aard. Via de bestaande toevoerleiding kan immers in perioden van spitsverbruik onvoldoende drinkwater aangevoerd worden. Om aan deze situatie te verhelpen, heb ik bij het opstellen van de begroting 1983, de bevoegde drinkwatermaatschappij (TMVW) gevraagd de realisatie van een ontdebblingsleiding in hun investeringsprogramma 1983 op te nemen.

De aanbesteding van deze werken is gepland in het najaar van 1983, terwijl de indienststelling voorzien is in de lente van 1985.

Op dat ogenblik is de watertoevoer naar Middelkerke verzekerd, via een dubbel aanvoersysteem. Op die manier zullen ook de problemen van de Westkust definitief opgelost zijn, omdat via deze nieuwe leiding drinkwater tot Nieuwpoort en Oostduinkerke zal kunnen aangevoerd worden. De Vlaamse Executieve heeft, op 6 juli 1983, reeds de nodige principiële beslissingen genomen.

Vraag nr. 189
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Heist-op-den-Berg en omliggende—Verbrandingsinstallatie

In mijn parlementaire vraag nr. 33 van 28 december 1982 stelde ik vragen over de kleiputten van Cuykens waarop door Igemo een optie werd genomen voor het storten van verkleind huisvuil en verkleind ambachtelijk en industrieel grofvuil.

Mijn laatste vraag ging over verbrandingsovens die onder hun capaciteit werken en of het niet beter was een oplossing uit te werken die voorziet dat zolang één verbrandingsoven in de streek onder zijn vermogen werkt, geen afval zou mogen gestort worden.

Hierop werd geantwoord dat bij de optimalisatievoorstellen in het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen, werd uitgegaan van de optie om alle bestaande installaties op hun maximum capaciteit te benutten.

In de Gazet van Antwerpen van 3 augustus 1983 staat dat Heist-op-den-Berg zijn verbrandingsoven kwijt wil. Reden : werken onder capaciteit =verlies !

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. De rentabiliteit van de verbrandingsoven van Heist-op-den-Berg komt in gevaar wanneer Igemo Lier start met de verkleiningsinstallatie. Kan mij de zin en het nut uitgelegd worden om op 10 à 15 km van Heist-op-den-Berg, nl. te Lier een verkleiningsinstallatie te installeren terwijl de verbrandingsoven van Heist-op-den-Berg onderbezet is? Beantwoordt dit soort beleid aan de optiek door de geachte Minister gesteld op vraag 4 van mijn parlementaire vraag waarvan hierboven sprake?
2. Wat zal de geachte Minister doen wanneer blijkt dat Igemo het afval goedkoper gaat verwerken dan de verbrandingsoven van Heist-op-den-Berg en de omliggende gemeenten die dichter tegen Lier lig-

gen dan Heist, na beëindiging van hun contract, beroep gaan doen op Igemo Lier?

3. Is het niet positiever een nog niet draaiende verkleiningsinstallatie te schrappen ten voordele van een bestaande verbrandingsoven die een groter volume méér op prijs zal stellen dan een vermindering?
4. Ligt de huidige politiek inzake afvalverwerking niet vaak aan de basis van dergelijke toestanden?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geacht lid meedelen wat volgt.

1. De huisvuilverbrandingsoven van Heist-op-den-Berg kan om capaciteitsredenen onmogelijk het huisvuil van Lier opnemen.

Bovendien was er nood aan een verantwoorde grofvuilverwerkingswijze voor geheel de regio Igemo - Heist-op-den-Berg.

Derhalve heeft de Vlaamse Executieve beslist dat er slechts 1 huisvuil- en 1 grofvuilbreker zal betoelaagd worden.

De grofvuilbreker is zodanig, dat hierin eveneens huisvuil kan verwerkt worden.

Aldus kan de installatie ook het huisvuil van Mechelen, lid van Igemo mee verwerken.

2. Zowel Igemo als Heist-op-den-Berg hebben mij hun intenties tot intense samenwerking kenbaar gemaakt.

Uit berekeningen is gebleken dat de exploitatiekosten voor genoemde installaties elkaar dicht benaderen.

Dit kan m.i. geen hinderpaal tot samenwerking uitmaken.

3. Uit wat ik in sub 1 en sub 2 verklaard heb, blijkt dat beide installaties perfect complementair kunnen werken.

4. Het afvalstoffendecreet en in het bijzonder het daarin voorziene Plan, laat ons toe de samenwerkingsverbanden tussen gemeenten op rationele wijze te organiseren.

De beslissing, slechts een kleine installatie te Lier te bouwen, situeert zich in die context.

Deze beslissing wijkt grondig af van wat reeds in 1976 ter zake principieel beslist werd.

Het is trouwens evident dat iedere politiek rekening moet houden met de bestaande toestand als uitgangspunt.

Vraag nr. 190
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Belgische universiteiten — Radio-actief afval

Ik verneem dat een bepaalde universiteit licht radio-actief besmet afvalwater via de sanitaire installaties laat wegvloeien.

Er wordt mij medegedeeld dat vroeger dit radio-actief afvalwater naar de diensten van het Studiecentrum van Mol werd afgevoerd.

Omdat deze manier van verwerking een dure aangelegenheid is, besloot de betrokken universiteit haar afval zelf te laten afvloeien wat kostenbesparing voor deze instelling zou betekenen.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat voorziet de wetgeving inzake het lozen of verwerken van radio-actief afval afkomstig van een studiecentrum verbonden aan een universiteit?
2. Welke bestemming krijgt in de realiteit dit soort afval afkomstig van de Belgische universiteiten en hospitalen?
3. Kan mij verzekerd worden dat door de overheid regelmatig controle wordt uitgevoerd in deze instellingen met betrekking tot radio-actief afval? Wat wordt gedaan bij vaststelling dat de wetgeving niet wordt nageleefd? Zijn er al gevallen van overtreding vastgesteld?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De materie die in de vraag van het geachte lid behandeld wordt, werd niet geregionaliseerd; zij behoort tot de bevoegdheid van de heer Staatssecretaris F. Aerts.

Ik moge het geachte lid derhalve verzoeken, zijn vraag tot de heer Staatssecretaris te richten.

Vraag nr. 191 van 24 augustus 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse administratie — Papierverbruik

Kan mij meegedeeld worden:

1. hoeveel kringlooppapier en wit papier in 1982 in elk Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gebruikt;
2. of er in 1982 al dan niet een stijging van het gebruik van kringlooppapier werd vastgesteld vergeleken met vorige jaren;
3. of er plannen bestaan om het gebruik van kringlooppapier in de overheidsdiensten te bevorderen?
In ontkennend geval, waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, aangezien er slechts één Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat, er een gezamenlijk antwoord zal verstrekt worden, onder handtekening van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 266 van 5 augustus 1983 van de heer J. GABRIELS

Limburgse gemeenten — Toestand archieven

Een BTK-ploeg heeft als onderdeel van een door de provincie Limburg opgezet project „Industrieel Erfgoed” de toestand van de archieven in de Limburgse gemeenten onderzocht. Ofwel worden de nog resterende archieven op het stort gereden, ofwel liggen ze op zolder ergens te lande.

De BTK-ploeg heeft de situatie als dramatisch omschreven. Ter zake dringen zich verschillende maatregelen op.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Heeft de Minister kennis genomen van de besluiten uit het rapport in het kader van het project „Industrieel Erfgoed”?
2. Welke maatregelen werden sinds de fusie uitgevaardigd in verband met het bewaren van de gemeentelijke archieven?
3. Acht de Minister het niet noodzakelijk:
 - a. de archiefwetgeving aan te passen;
 - b. aan de gemeentebesturen de verplichting op te leggen via BTK-project of andere wijze een volledige inventarisatie op te maken van de aanwezige archieven;
 - c. aan de gemeentebesturen de verplichting op te leggen al de bestaande archieven te centraliseren, vervolgens te bewaren en vervolgens op dergelijke wijze te ordenen dat het volledig bewaard blijft?

Voorlopig antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik bij het departement, naast bijkomende gegevens ook een aantal adviezen heb opgevraagd.

Van zodra dit alles in mijn bezit is zal ik een definitief antwoord formuleren.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 72
van 30 augustus 1983
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Westvlaamse gemeenten — Belastingen, begroting en saneringslening

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor elk der 64 Westvlaamse gemeenten afzonderlijk voor de dienstjaren 1982 en 1983 afzonderlijk de volgende inlichtingen te willen bezorgen?

1. Het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing?
2. Het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting?
3. De aanslagvoet per personeelslid van de belastingen op het tewerkgesteld personeel?
4. De aanslagvoet per kW van de belastingen op drijfkracht?
5. Het bedrag van de retributie op het ophalen van het huisvuil?
6. Het resultaat van de **koptabel** in de gewone dienst van begrotingen?
7. Het resultaat van het eigen dienstjaar in de gewone dienst der begrotingen?
8. Het algemeen eindresultaat van de gewone dienst der begrotingen?
9. Het bedrag van de aangevraagde saneringslening verleend door de Vlaamse Executieve?

Voorlopig antwoord

Daar de inzameling van de gevraagde inlichtingen enige tijd in beslag zal nemen, is het mij niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te geven.

Aan het geachte lid zal dan ook, van zodra de nodige gegevens in mijn bezit zijn, persoonlijk worden geantwoord.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 182
van 4 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Put water in Noord- Limburg — Nitraatverontreiniging

Nadat eind 1982 gebleken was dat de bodem en een aantal gewassen in de Brabantse Kempen (Nederland) een te hoge concentratie van cadmium bevatten, werd een aantal particuliere bronnen onderzocht.

Hoewel het onderzoek zich in eerste instantie toespitst heeft op de aanwezigheid van zware metalen, werd echter ook de concentratie aan nitraat gemeten.

In 18 van de 27 putten die in de Brabantse Kempen nog in gebruik zijn, werd een te hoge concentratie nitraat vastgesteld.

Volgens Dr. Ir. De Brouwer, plaatsvervangend regionaal inspecteur van de volksgezondheid in Noord-Brabant, is het gebruik van dergelijk water ten sterkste af te raden voor zuigelingen.

Aangezien thans in Noord-Limburg drinkwateronderzoek plaatsgrijpt, vernam ik graag:

1. a) of de drinkwaterputten benevens op de aanwezigheid van zware metalen, werden onderzocht op de aanwezigheid van nitraat;
- b) of dergelijk onderzoek mogelijk reeds in het verleden werd uitgevoerd ;
2. zo ja, welke de resultaten hiervan waren voor de verschillende gemeenten ;
3. zo neen, of een dergelijk onderzoek niet hoogst wenselijk wordt geacht;
4. of het niet wenselijk is het water te controleren dat op de kampeerterreinen in Noord-Limburg wordt opgepompt;
5. of en welke maatregelen op gebied van de volksgezondheid werden of zullen worden getroffen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 188
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Slachthuis te Putte — Lozing van afvalwater

Op 14 juni 1982 stelde ik een mondelinge vraag in verband met het lozen van afvalwater afkomstig van het Putse slachthuis. Vaak is dit water dat in een open gracht vloeit, ter plaatse ook Bloedbeek genoemd, oververzadigd van dierlijk bloed e.a. resten afkomstig van voornoemde slachterij.

Stank en ratten zijn zoal de voornaamste klachten van de omwonenden.

Brieven gericht aan het lokaal bestuur en de Dienst van de Waterzuiveringsmaatschappij bleven onbeantwoord. Het niet beantwoorden van de brieven alsmede het voortdurend lozen van bloed in deze beek, zet mij ertoe aan de volgende vragen te stellen.

1. Het KB van 3 augustus 1976 voorziet dat het bloed maximaal dient gerecupereerd. Wat wordt bedoeld met maximaal? Waarom worden hier geen duidelijke normen gesteld? Maximaal is immers erg rekbaar.

2. Hoe groot is het biochemisch zuurstofverbruik van het geloosd water van de slachterij te Putte gedurende 5 dagen bij 20 graden C?
3. Hoe groot is de waarde van de zwevende stoffen in het geloosd water in voornoemde beek?
4. Hoe groot is het gehalte aan met petroleumether extraheerbare stoffen?
5. Hoe groot is het chemisch zuurstofverbruik van het geloosd water?
6. Hoe groot is de stikstof en fosforwaarde in het geloosd water?
7. Hoe dikwijls werd voornoemde slachterij de laatste 3 jaar aan een controle onderworpen? Eventueel, wat waren de bevindingen?
8. Hoe is de stand van zaken voor wat betreft het bouwen van een zuiveringsstation te Putte of omstreken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 192 van 18 augustus 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Maaseik- Dorne — Grindontginning

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroeven op Vlaams grondgebied stelde ik een aantal vragen waarop ik geen afdoend antwoord heb ontvangen.

Daarom wens ik van de geachte Minister een (aanvullend) antwoord op de volgende vragen.

1. Eigenaar en exploitant Swenders ontgon te Maaseik-Dorne gedurende enkele jaren op illegale wijze grind in een potentieel waterrijk gebied.

Een intercommunale (IVVA) voor afvalverwerking is zinnens om de illegaal gegraven put te kopen om er industriële afval in te storten. Alzo wordt deze onwettelijkheid nog beloond!

Volgens een studie uitgevoerd door het Ministerie van Volksgezondheid is de kans reëel dat de watergrondlagen dan zullen besmet worden.

Wat is de geachte Minister hierover bekend en wat zal er eventueel gedaan worden om het storten van afval in deze put te beletten?

2. Zijn er thans aan de Maaskant grindontginningen aan gang die niet vergund zijn? In bevestigend geval, wat is gedaan geworden om deze illegaliteit te doen ophouden?
3. Is het waar dat in de groeve Swenders nog steeds op onwettelijke wijze grind wordt ontgonnen en dat de uitbater de verzegeling en de persoonlijke tussenkomst van Gemeenschapsminister Akkermans, die de put einde 1982 deed sluiten, negeert?
4. Is de ontginner Swenders al dan niet verplicht de illegaal gegraven put weer op te vullen? Eventueel met welke opvullingsgronden?
5. Hoe is de stand van zaken op dit ogenblik wat betreft de nabestemming van de grind- en zandontginningsgebieden van de Maaskant?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.